Hanna Lee
Billionaires
18+
LADY D
ȘI
HITMAN-UL
Volumul 2

Hanna Lee

Billionaires
Volumul 2

LADY D

ȘI

HITMAN-UL

Când trecutul nu mai contează, prezentul te omoară, iar viitorul nu e scris încă.

„— [...] Eu vreau altceva."

— M-ai făcut cu adevărat curios. Spune-mi. [...]

— Caut un bărbat care să mă facă să am măcar un orgasm."

Colin este unul dintre cei mai buni asasini plătiți, iar noua lui țintă este o femeie coruptă și foarte periculoasă. Singura persoană care îl poate conduce la îndeplinirea contractului, este o frumoasă și apetisantă asistentă, care, încă de la prima lor întâlnire, îl întreabă dacă el este bărbatul care îi va oferi primul ei orgasm. Colin nu poate să reziste provocării, așa că cei doi sunt prinși într-un joc extrem de pasional, care îi face să ignore alte responsabilități și, mai ales, să uite cine sunt și ce caută în acel hotel.

Cel de-al doilea volum Billionaires, aduce în prim-plan povestea erotică a doi oameni care descoperă că secretele fiecăruia sunt mortal de periculoase.

ISBN general 978-606-9017-10-4
ISBN vol.2 978-606-9017-12-8
9 786069 017128
STYLISHED

Capitolul 1

Colin

Sunt obosit. Și sătul. Sătul de vremea asta ploioasă, sătul de apartamentul ăsta, sătul de priveliștea pe care o am și pentru care alții ar omorî.

Și asta am făcut și eu, pentru bani buni, cât să îmi pot permite să locuiesc unde vreau, când am chef.

Dar m-am săturat de toate astea. Mereu mă întorc în apartamentul ăsta, dar niciodată nu simt că îl pot numi „acasă", chiar dacă Londra a fost primul oraș unde m-am simțit cu adevărat liber, după ce am ieșit din jocurile murdare ale unor grupări irlandeze alături de care copilărisem și am cumpărat apartamentul acesta acum mai bine de zece ani.

Mă uit în jur și locuința mea e foarte rece. Cum îmi place. Puțină mobilă, predominant neagră și niciun obiect personal. Nimic care să facă o legătură cu cine sunt eu și ce fac, doar câteva arme ascunse prin locuri ferite ochilor și un seif

foarte bine ascuns cu câteva documente false și pașapoarte cu mai multe identități. Dar și acesta în caz de pericol poate fi distrus de mine chiar dacă sunt pe un alt continent. Mereu pregătit de fugă, în caz de pericol. Mereu cu un ochi în spate, chiar dacă identitatea mea este secretă și nimeni nu știe adevărata mea meserie.

Meserie... Râd în sinea mea singur că o numesc așa. Un asasin plătit. Un hitman care și-a câștigat renumele de-a lungul multor ani de activitate și acum îmi permit să accept doar joburi foarte bine plătite, care îmi sunt și convenabile.

Numele meu de cod este „Corbul". Probabil că atunci când l-am ales, am avut în minte imaginea din filmul cu același nume și a tipului care ucidea oamenii care își meritau soarta. Eu am încercat să studiez fiecare țintă și să fiu sigur că face parte din această categorie, înainte de a accepta jobul.

Mă uit în continuare pe geam și Londra este la fel de rece ca starea mea de spirit. Mă face să am poftă de o țigară, dar m-am lăsat de prea mulți ani ca să fac prostia să mă reapuc.

M-am lăsat când un simplu chiștoc mi-a

căzut într-o crăpătură din parchetul locului unde îmi pândeam următoarea țintă și m-am chinuit aproape o oră să îl scot, altfel riscul ca cineva să îl găsească era prea mare și ar fi condus autoritățile spre mine destul de ușor, dacă erau băieți deștepți. Toate transpirațiile m-au trecut atunci știind că, în același timp, ținta mea se apropia de locul marcat unde trebuia să acționez, iar eu eram încă în genunchi ca un câine cu nasul în gaura aia să scot dovada ce mă putea încrimina.

Din fericire l-am scos cu două minute înainte ca ținta să ajungă în raza mea și mi-am dus la bun sfârșit jobul, fără alte probleme. Dar, din clipa aia, mi-am jurat că nu mai pun gura pe așa ceva. Pentru mine era dovada clară că tutunul poate ucide. La propriu. Sau în cel mai rău caz, te bagă la pușcărie.

Dar vremea asta mă face să vreau să fumez... sau să mi-o trag. Aș putea să dau un telefon și firma de escorte să îmi trimită pe cineva la camera de hotel unde mai stau în astfel de cazuri... dar nu sunt decis. Nu am chef să mă duc până acolo, pentru că e un trafic infernal la ora asta prin centru, iar aici este interzis să vină. Nu am permis nimănui să vină aici.

Sau aş pleca. M-aş duce undeva unde e cald. Mai am un apartament şi prin Miami, iar vremea e destul de caldă în perioada asta, dar când verific pe telefon, văd că plouă şi acolo. Nu doar azi, dar şi în următoarea săptămână.

Pe bune?! Este începutul verii şi plouă în toată lumea asta unde aş vrea eu să mă duc? Oare să încerc prin Franţa? Aş putea să mă duc în Monaco câteva zile... Am cumpărat acum câţiva ani o casă acolo, cu vedere spre portul veşnic plin cu iahturi.

Gândurile îmi sunt întrerupte de laptopul care mă anunţă că am un mesaj nou şi îmi amintesc că am primit de dimineaţă ceva legat de o nouă ţintă despre care urma să primesc mai multe detalii pentru a mă hotărî. La cât de plictisit sunt, ignor mesajul pentru minute bune.

Gândurile îmi sar dintr-o parte în alta, pierdute în zare. Acum mă gândesc la trecut, acum mă pierd cu privirea pe geam... Mă uit la oamenii care trec pe stradă, pitiţi sub umbrele şi încerc să îi studiez, să le anticipez mişcările şi traseul. Fiecare om este o posibilă viitoare ţintă. De aceea nu îmi place să mă ataşez de oameni. Cum aş acţiona în cazul în care bărbatul în

costum care traversează acum strada ar fi unul dintre ei? Sau persoana care stă acum în mașină la semafor? Ăsta chiar ar fi ușor de terminat.

Laptopul mă anunță că am un nou mesaj. Se pare că cineva insistă și asta mă intrigă. De ce atâta grabă?

Oftez și deschid ultimul mesaj în care contactul mă roagă să revin cât mai repede cu un răspuns pentru că, în mai puțin de o săptămână, ținta mea se pare că o să fie pentru o singură zi în Londra la o conferință, unde va ține un discurs foarte scurt. Accesez mail-ul cu informațiile și acolo am destule date care să mă ajute să îmi formez o idee: numele țintei, origine americană, câteva firme unde este acționar majoritar și o poză nu foarte clară a unei femei, la care se adaugă alte câteva detalii legate de greutate aproximativă și înălțime. Este o femeie de afaceri care și-a obținut averea prin șantaj, trafic de influență și este acuzată de client că ar fi în spatele chiar și a unor accidente suportate de diferite personaje care i-au stat în calea realizărilor ei. Am câteva mărturii, filmulețe ale presupuselor victime, dar nimic oficial. Ținta se pare că are foarte multe relații sus-puse și astfel de acțiuni au fost mușamalizate cu ușurință.

De asemenea, clientul susține că datorită acestor relații identitatea ei este... ușor ascunsă. Mai bine spus, nimeni nu a reușit să obțină o fotografie clară sau detalii personale. Iar legat de agenda ei, singura informație pe care au reușit să o obțină este cea trimisă în mesajul următor, legată de prezența la conferință.

Mă las pe spătarul scaunului. Nu sunt foarte încântat de jobul ăsta. Nu am destule informații și timpul este prea scurt ca să pot verifica dacă ținta este atât de rea pe cât arată datele. Pot fi trucate de client, dar chiar și așa, persoana asta este foarte... misterioasă. Nici măcar o poză. Și asta mă intrigă.

Pe partea cealaltă, am un dosar întreg despre clientul care îmi dorește serviciile și trebuie să recunosc că nici el nu îmi pare cel mai corect om. Aici apare dilema mea și, recunosc, mă lovesc de ea de cele mai multe ori: cine e mai rău? Angajatorul sau ținta? Dar cum amândoi sunt răi, primul venit e și primul servit. Și, poate, într-o zi și clientul meu va fi o țintă.

Îmi trec o mână prin păr, ca de fiecare dată când sunt concentrat pe ceva. Conferința este în 5 zile. Mai puțin de o săptămână.

Dacă stau să mă gândesc, am avut joburi terminate și într-un timp mai scurt, dar nu cu așa puține date. Asta implică mult mai mult efort pentru a obține informațiile necesare. Și... mi-ar prinde bine ceva scurt și intens care să mă scoată din starea asta, sau măcar o partidă de sex de același gen.

Să contactez totuși firma de escorte?

Înainte de a lua o decizie legată de satisfacția mea sexuală, decid să dau un mesaj clientului, cerându-i informații despre alte persoane din anturajul posibilei viitoare ținte. O asistentă personală, un om care o vede măcar o dată pe săptămână... oricine m-ar putea ajuta să sustrag câteva informații în plus și, cel mai important, o poză.

Mă las în spătarul scaunului și apoi mă ridic, îndreptându-mă spre duș.

Am mai avut un caz sau două similare în tot acest timp, când nu am avut poze pentru a identifica ținta, dar din fericire informațiile furnizate m-au ajutat să obțin imagini într-un timp destul de scurt. Poate că și acum o să fie la fel, dacă am noroc de vești bune din partea clientului.

Din fericire, jumătate de oră mai târziu am un minunat mesaj lăsat de client în care îmi spune că la hotelul unde se va ţine conferinţa tocmai s-a cazat o fată, care s-a prezentat ca fiind asistenta ţintei, venită mai devreme pentru a se asigura că totul este în regulă pe când doamna va ajunge, peste cinci zile.

Lucrurile încep să devină foarte frumoase şi... uşoare.

Câteva minute mai târziu, primesc şi o poză a acestei fete împreună cu o invitaţie la conferinţă.

Lucrurile clar încep să arate bine.

Reuşesc să sparg site-ul hotelului şi să fur rezervarea unuia ce urmează să vină în seara asta, reînregistrând-o pe numele meu. Apoi îmi strâng rapid nişte haine pe care le pun într-o valiză la care ataşez o etichetă falsă de aeroport şi îmi iau documentele care să îmi confirme actuala identitate. Îmbrac un costum gri închis şi îmi aranjez părul, iar după o ultimă verificare, îmi iau toate cele pregătite pentru scurta mea perioadă de supraveghere şi cercetare şi ies pe uşă.

*

— Un whisky cu două cuburi de gheață, te rog, îi spun barmanului când mă așez cu jumătate de fund pe marginea scaunului înalt.

Îi urmăresc mișcările, care sunt deja ca niște ticuri pentru el, dar în același timp, o spionez și pe tipa care stă la câțiva metri de mine, împreună cu o altă femeie și pare că deja au luat un avans bun la capitolul alcool.

O urmăresc de ieri, de când am ajuns. Fiecare mișcare, pentru că am instalat mici camere pe etajul unde este cazată și pot vedea când iese și când se întoarce. Dar multă activitate nu a avut. Cel mai mult timp l-a petrecut în cameră, singură, sau în lobby pe un fotoliu, într-un colț, constant cu laptopul mic în brațe.

Dar privirea îmi revine la blondina mea. Tot timpul e concentrată și serioasă, rar am văzut-o să aibă câte o convorbire telefonică, probabil cu cineva apropiat, în care zâmbește. În rest, în fața laptopului, sobră. Presupun că laptopul acela ascunde multe informații utile.

M-am gândit să creez o diversiune și să pun mâna pe el, însă surprinzător, hotelul ăsta are foarte mult camere de luat vederi.

Ceea ce nu prea e pe placul meu. Oricât de mult port ochelari de soare, seara sunt descoperit. Sper doar ca nimic să nu ducă spre identitatea mea, dacă ceva se va întâmpla. Joc periculos și în mod normal nu aș fi procedat așa, însă timpul nu îmi permite să păstrez distanța. Trebuie să mă mișc repede și să risc.

Cele două râd și risipesc gândurile, dar de data asta rămân cu ochii fixați pe blondina mea. Nu a mea... Blondina pe care eu trebuie să o urmăresc. Aș putea să mă apropii de ea și să aflu câteva informații de genul: când vine șefa ei? În ce cameră o să stea? Ce fel de om e și cum dracu' arată?

Mda... Aș putea. Pare o tipă interesantă. Și drăguță. De fapt, chiar frumoasă. Are o față mică, rotundă, părul șaten deschis, aproape blond, îi cade ușor peste umeri, iar zâmbetul ei este... luminos. Hipnotizant. Nu îmi amintesc când am văzut ultima dată pe cineva râzând cu atâta poftă. Poate e alcoolul, poate e prezența celeilalte tipe cu care evident se simte foarte naturală și mult mai relaxată decât am văzut-o până acum. Tipa care o însoțește acum, a ajuns azi după-amiază și este cazată în camera de

lângă a ei. Din atitudinea lor, se cunosc destul de bine, pentru că e prima dată când o văd pe blondină râzând.

Se pare că au o seară ca între fete, pentru că le-am văzut analizând pe ascuns câțiva masculi de prin restaurant. Doar analizează, pentru că atunci când s-a apropiat de ele unul dintre acești tip, l-au respins cu multă eleganță.

Nu știu ce caută ele. Așa că am îndrăznit să mă opresc la bar, la câțiva metri de ele, cât să intru în raza lor vizuală, dar atât. Stau cu telefonul în mână, mai citesc ceva, mai beau din paharul cu alcoolul arămiu... și sper să prind ceva din discuția lor.

Dar râsul ei cristalin îmi sună din nou în ureche și, în același timp, tot corpul meu e străbătut de niște fiori ciudați, care coboară fix în pantaloni.

Ce mama dracu'? Sunt așa sensibil și nefutut de reacționez în halul ăsta? Știam că era mai bine să mă fi văzut cu o curvă ieri. Corpul meu încerca să îmi transmită ceva și eu l-am ignorat. Acum suport consecințele și mă excit la fiecare sunet pe care îl scoate ființa asta frumoasă. Mai beau o gură de alcool, sperând ca arsura de pe

gât să îmi potolească arsura din pantaloni. Ce prost sunt... Ce prost e corpul meu! Trebuie să am grijă cu tipa asta, că dacă mă apropii prea mult, pot trezi suspiciuni și... e periculos. Ce fac e oricum periculos, dar măcar m-a scos din starea mea de plictiseală care mă domina de câteva zile.

Telefonul îmi vibrează în mână și fără entuziasm îl deschid. Este un nou mesaj de la client. Dublează suma dacă accept, dar vrea un răspuns urgent, altfel va trebui să găsească pe altcineva care să profite de prezența ei la conferință, dar și de secretară.

Dar secretara e nevinovată. Pare o fată minunată și muncitoare, iar alt hitman ar putea să îi facă rău... Deci prin asociere cu șefa ei și ea poate fi în pericol.

Răspund scurt: „Revin cu un răspuns în câteva ore. Accepți, sau îți cauți pe altcineva." Poate așa reușesc să aflu ceva care să mă facă să mă decid.

Mă uit imediat la ea și zâmbește, dar în aceea clipă privirile noastre se intersectează pentru prima dată. Iar inima mi se oprește în loc, pierdută undeva în ochii ei căprui și strălucitori

din cauza alcoolului. Privirea este ca a unei căprioare. Sunt blocat și nu îmi pot desprinde ochii din ai ei și nici ea nu pare că o face preț de câteva clipe, până când prietena ei pare că îi arată ceva în telefon și râde ușor.

Oh, fuck... Asta a fost prea fierbinte pentru corpul meu deja încins și sunt prea excitat de la privirea ei intensă. Mai cer un pahar de whisky, de data asta dublu.

Eu rezist la băutură, însă nu cred că pot spune același lucru despre ele. De când sunt eu acolo, ele deja sunt la al doilea pahar de vin roșu, iar un sfert de oră mai târziu după momentul fierbinte, ea se ridică sub privirea amuzată a prietenei și, se pare, are nevoie de câteva secunde în care trage adânc aer în piept înainte de a face un pas. Dacă se duce la baie, probabil că ar trebui să mă asigur că nu pică pe drum? Sau că vreun libidinos dintre cei care se tot dau pe lângă ele să nu încerce să o acosteze din nou în drumul ei ca să profite de ea?

Dar, spre surprinderea mea, mersul ei este foarte corect și statura corpului perfectă. Iar pașii ei eleganți fac ca rochița scurtă gri pe care o poartă se se lipească de picioarele subțiri

și lungi. Și vine spre mine. Și se oprește lângă mine.

Înghit în sec și doar o privesc blocat.

— Bună! Vii des pe aici? Vrei să bem ceva împreună? Parcă astea erau întrebările clasice.

Ridic o sprânceană intrigat de ceea ce încearcă să îmi spună, dar nu prea pricep, pentru că tot sângele e în spatele fermoarului de la pantaloni, iar eu mă chinui să îmi ascund umflătura tot mai evidentă, acum când ea este atât de aproape.

Nu pot să cred... Cât e de frumoasă...

— Nu astea sunt întrebările clasice prin care trebuia să te bagi în seamă cu mine? Sau aveai de gând să stai toată seara aici și să te mulțumești cu privirile ascunse în direcția mea, așa cum ai făcut de când ai ajuns?

Să-mi fut una... E perspicace tipa. Iar eu se pare că nu am fost atât de subtil și m-a prins când m-am holbat ca prostul la ea. Ca acum. Cu mult efort, reușesc să mă concentrez și să îmi păstrez atitudinea... profesionistă.

— Am văzut că te distrai foarte tare cu prietena ta și nu am vrut să vă stric distracția.

Face ochii mari, ca și când i-am spus ceva șocant.

— Ce voce...

Clipesc de câteva ori.

— E o problemă cu vocea mea?

— Nu! Din contră! Îmi place.

— Hm... Nu cred că mi-a mai spus cineva asta, mă trezesc că îi mărturisesc sincer și o invit să se așeze pe scaunul de lângă mine.

— E genul de voce care te face să simți fiori pe spate atunci când vorbești cu o femeie.

Sunt pierdut în ochii ei care mă studiază.

— Tu simți acum fiori pe spate?

— Nu numai pe spate.

Dumnezeule, femeia asta e directă... Prea directă.

— Sunt flatat, dar cred că mă supraestimezi din cauza vinului.

— Vinul doar mi-a dat puțin curaj să vin la tine, dar mintea mea e mai lucidă ca niciodată. M-am gândit să îți scriu și un bilețel în care să îți dau numărul meu de telefon, dar mi-am dat seama că e un gest prea infantil și că nu mai suntem la școala generală.

Zâmbesc. Îmi place tupeul ei. Îmi place că nu e o femeie care se așteaptă să fie curtată și apoi să facă pe inabordabila. Femeia asta vede și dacă îi place... cere.

— Baby, ne întrerupe tipa cealaltă, eu plec în cameră, dar te las, sper, pe mâini bune.

— Ok, Cate.

— Totul e ok, presupun?

— Da, îi răspunde ea zâmbind. Până acum numai bile albe.

O pupă rapid pe obraz și rămân doar cu blondina frumoasă.

— Bile albe? întreb și mă așez mai comod pe scaun, pentru a o studia.

Nu emană acel tupeu nesimțit pe care îl au unele femei, dar se pare că vinul chiar i-a dat un pic de curaj încât să vină la mine și să fie așa deschisă. Dar doar un pic, pentru că o ușoară roșeață în obraji îi apare când îmi răspunde:

— Încerc să îmi dau seama dacă ești genul de bărbat pe care îl caut. O specie foarte... rară.

— Și care anume e acela? Cel care îți aduce flori, bijuterii scumpe și te plimbă prin țări calde?

Începe să râdă și iar mă fascinează acest zâmbet al ei. Și ecoul din nou răsună în pantalonii mei.

— Nu! Ăștia sunt neinteresanți pentru mine. Eu vreau altceva.

— M-ai făcut cu adevărat curios. Spune-mi.

Privirea îi devine serioasă și după câteva secunde în care ochii noștri se privesc cu o intensitate... electrizantă, îmi răspunde.

— Caut un bărbat care să mă facă să am măcar un orgasm.

Capitolul 2

Colin

BANG!! Mai puțin șocat eram dacă îmi trăgea un glonț în cap! Surpriza sunt sigur că e pe toată fața mea, iar ea îmi zâmbește timid.

— Am fost prea directă, zice ea repede și îmi dau seama că s-a rușinat.

Ea chiar vorbește serios?

— M-ai luat prin surprindere.

— Știam că trebuia să te mai țin puțin de vorbă și nici măcar nu aveam în plan să aduc în discuție așa ceva. Cred că ești primul bărbat cu care sunt atât de sinceră, fără să îl cunosc.

— Nu îți face probleme. Nu sunt genul de bărbat care să aibă timp de prea multe discuții, deci poți spune că îmi place mai mult stilul acesta direct.

— Dacă am depășit măsura, chiar și prin faptul că am venit direct la tine, te rog, să îmi spui. Am să te las să îți continui seara liniștit, pentru că am cam exagerat, cred...

Observ că se uită în jur, căutând geanta adusă de prietena ei și îmi dau seama că vrea să plece. Este vizibil stânjenită.

Dar eu nu vreau să plece. Sunt prea intrigat. Sunt hipnotizat de ea și vreau... Ce dracu' vreau? Nu ar trebui să vreau nimic de la ea, decât niște informații. Dar lucrurile au luat o întorsătură mult prea interesantă și nu pot să o las să plece atât de repede.

Așa că îmi pun mâna peste a ei și îi simt căldura corpului. Ridică brusc privirea spre mine și rămâne blocată.

— Ți-am zis să nu îți faci probleme. Eu sunt Colin. Colin White. Tu ai și alt nume în afară de „baby"?

Zâmbește și văd că e un pic mai relaxată.

— Anne.

Știam, dragă Anne Parker, dar nu mă dau de gol.

— Frumos nume.

— Asta e o replică prea comună.

Râd ușor.

— Corect. Dar nu știu dacă să te întreb ce faci pe aici sau să trec direct la subiectul menționat mai devreme.

— De dragul conversației putem să ocolim un pic. Pare prea mecanic dacă trecem direct la lucruri dureroase.

— De ce dureroase?

— Îți spun mai încolo.

Îi face un semn barmanului, care apare imediat și ea îi cere o apă tonică.

— Atunci spune-mi despre tine, zic luând o gură din lichidul arămiu din paharul meu.

— Sunt din New York și am venit în hotel cu treabă. Este o conferință peste câteva zile și o să particip și eu.

— Interesant. Conferința despre evoluția pieței imobiliare?

— Da!

— Și eu o să particip. Dar am venit mai devreme, pentru că am niște întâlniri în oraș și am împuşcat doi iepuri cu această călătorie.

— De unde ai venit?

— De peste tot. Acum am venit direct din Dubai, unde am stat o perioadă.

— Dar accentul tău e totuși de pe aici... nu îmi dau seama.

— Am crescut în Dublin, dar în copilărie am stat mult cu mama prin Franța, de unde era ea.

De ce dracu' îi dau informațiile astea ei?!

— Deci, de mic ai călătorit mult.

— Da. Dar spune-mi despre tine. Ce faci mai exact la conferința asta?

— Înainte de fiecare conferință îmi place să ajung cu câteva zile mai devreme, să mă asigur că totul este în regulă. Și, totodată, să mă familiarizez cu cei care o organizează, cu cei care participă. Așa... din umbră.

— Îi spionezi?

Râde.

— În niciun caz. Dar îmi place să îi observ pe cei cu care voi lucra pe perioada conferinței și, totodată, Londra este un oraș frumos prin care aș vrea să mă mai plimb, când o să iasă soarele.

Îmi dau seama că în tot acest timp mâna ei a rămas sub atingerea palmei mele. Nu și-a retras-o și nici nu vreau să o facă.

Îmi place pielea ei și îi întorc mâna cu palma în sus și cu buricele degetelor trasez linii ușoare. Urmăresc această atingere și, apoi, îmi ridic din nou privirea spre ea.

Iar ochii ei sclipesc în lumina difuză a barului. Muzica este undeva în fundal, iar ea este... foarte frumoasă.

Nu mai are rost să îmi fie teamă că o să se sperie de erecția mea. Vreau să o vadă. Vreau să fie conștientă de efectul pe are îl are asupra mea.

— Ai ceva aparte, Anne, care mă atrage mai mult decât trebuie. Și încerc să îmi dau seama dacă problema menționată mai devreme are rezolvare alături de mine.

Îmi întorc tot corpul spre ea și practic, scaunul pe care stă este între picioarele mele lungi. Poate să mă vadă și o face. Excitația din pantalonii mei este aproape la maxim și este lungă și groasă pe piciorul meu, evidențiată de pantalonii mulați pe pulpe în acest moment.

Trage aer adânc în piept și îl eliberează prin buzele care formează un O plin de mulțumire.

„Da, baby, ăsta sunt eu. Crezi că poți să faci față la cât sunt de mare?"

— Îți place ce vezi?

— Cine e direct acum?

— Parcă așa am stabilit să fim, nu?

— Corect. Și ca să îți răspund la întrebare, da. Îmi place ce văd.

— Și mie îmi place ce văd.

Și îi mângâi obrazul fin, pentru că nu pot să rezist tentației de a o atinge. Abia mă abțin să nu încep să o sărut și să i-o trag aici pe bar, până când o să o fac să aibă primul orgasm din viața ei.

Asta chiar este cea mai mare provocare a vieții mele.

— Dar... niciodată sau doar cu bărbații? întreb încet, pentru că discuția este prea intimă să fie ascultată și de altcineva de pe lângă noi.

— Bună întrebare, răspunde tot în șoaptă și asta face să fie și mai erotică discuția. Ai încă o bilă albă pentru intuiție. Doar cu bărbații am această problemă.

— Deci când te atingi singură, ai orgasm?

— Da.

Imaginea ei goală, atingându-se între picioare, îmi face tot corpul să reacționeze.

— Atunci treaba e pe jumătate rezolvată.

— Pari foarte încrezător.

— Iar tu ești prea frumoasă ca să îți rezist. Și nu e un text, dacă sună așa.

Degetele mele se ridică din nou spre fața ei și îmi trec degetul mare peste buza ei de jos. Este apetisantă. Buzele ei sunt perfect conturate

și au o culoare rozalie naturală, ce nu necesită ruj. Îmi place gura ei.

Și mai e o parte a corpului meu care o place la fel de tare și visează acele buze în jurul lui.

Trebuie să fac ceva să plecăm de aici, până când gesturile noastre nu devin prea evidente și atunci chiar că toți îmi vor ține minte fața.

— Vrei să mergem la mine în cameră?

— Doar dacă îmi zici o replică din aia ieftină pe care ar folosi-o orice alt bărbat, glumește ușor.

— Hm... Mi-am pierdut portofelul în cameră. Vrei să mă ajuți să îl găsesc?

Ea începe să râdă cu poftă.

— De ce m-ar interesa portofelul tău? Fac eu cinste.

Mă aplec spre ea, la doar câțiva centimetri de fața ei și îi șoptesc:

— Pentru că în el am prezervativul.

Zâmbetul îi rămâne blocat pe chip, dar ochii îi strălucesc de dorință. Își mușcă buza de jos și o iau ușor de mână.

— Atunci hai să mergem să îl căutăm, îmi șoptește cu dorință în glas. Portofelul, adică.

— Da, da. Tot pentru el îmi fac și eu griji.

Ținând-o încă de mână, ne ridicăm de pe scaune și arunc pe bar mai multe hârtii, să fiu sigur că acopăr consumația, pentru că nu am timp să aștept după nota de plată.

Mergem împreună spre lift și urcăm în primul care își deschide ușile și, din fericire, suntem singuri. Apăs pe butonul etajului meu și mă întorc spre ea.

— Păcat că liftul ăsta are o cameră de luat vederi în spatele meu.

— Ce ai fi făcut dacă nu era?

— Sigur nu vorbeam acum.

Zâmbește conspirativ și eu la fel.

— Dar...?

— Mai mult ca sigur eram deja cu mâna în chiloții tăi și probabil până se deschideau ușile mi-aș fi băgat și două degete în păsărica ta zemoasă.

Face ochii mari și trage adânc aer în piept.

— Tu ai vrut să fiu direct, scumpo. Să nu îmi spui că niciun bărbat nu ți-a mai vorbit așa...

— Ba, exact asta îți spun.

Mă încrunt.

— Iartă-mă că întreb, dar ce pămpălăi ai avut până acum?

Chicotește și sunetul mă înnebunește. E atât de dulce...

— Încep să cred că problema nu are deloc legătură cu tine, ci cu cei pe care i-ai avut.

— Sper ca tu să îmi dovedești acest lucru.

— Oh, baby, și eu la fel.

Și îmi lipesc buzele de ale ei. Doar o atingere, pentru că vreau să o tachinez, vreau să o fac să fiarbă de dorință și apoi să îi dovedesc că nu e vina ei.

Nu știu cum am ajuns de la a o viza ca pe o unealtă în misiunea mea, la a o dori atât de tare. Poate că e latura aia arogantă a fiecărui bărbat care vrea să își dovedească cât e de tare ca mascul. Latură care m-am gândit mereu că nu o am și asta mă face să fiu diferit de ceilalți idioți, care fut doar ca să își dovedească cât sunt de tari. Sau poate că e doar ea. Frumoasă, fină, dulce și amuzantă.

Îmi place. Mult. Și o vreau. Și mai mult.

Cu greu mă opresc doar la această atingere a buzelor ei frumoase, cu greu mă abțin să nu o împing în colțul liftului și să mă doară în cur de cine mă poate vedea. Dar, din fericire, liftul ajunge la etajul meu și o iau de mână, aproape trăgând-o după mine.

Vreau să o văd goală, în toată splendoarea ei, așa cum se vede și prin rochița asta gri, vaporoasă și scurtă. Vreau să îi ating corpul subțire și să mă înfrupt din ea, așa cum niciun alt bărbat nu a mai făcut-o.

În cameră nu îmi trebuie mai mult de o secundă după ce închid ușa în spatele nostru să verific că nimeni nu a intrat și semnul lăsat era intact, ca apoi să o lipesc de perete și să o sărut. Gura mea e dornică să îi simtă gustul, iar ea nu se opune deloc. Mă lasă să îi simt aroma de vin și limba mea explorează buzele moi și fine, împletindu-se apoi cu a ei. Este amețitor și mă lasă fără suflare intensitatea cu care pun stăpânire pe gura ei și mă înnebunește dorința ei de a mi se dărui.

Îmi împing pelvisul în abdomenul ei, să o fac conștientă de penisul meu erect, care devine dureros din cauza pantalonilor deja prea strâmți.

O mână mi-o pierd în părul ei moale, pentru a-i imobiliza capul și pentru a mă lăsa să conduc acest sărut, iar cu cealaltă îi masez ușor un sân. E mic, dar de ajuns să mă joc cu el și să vreau să îl gust. Așa că îi deschid fermoarul

rochiei și ea mă ajută să o dezbrac mai repede, iar ce descopăr mă face să o privesc câteva secunde admirativ și să mă gândesc bine cu ce să încep.

E frumoasă. Cu adevărat frumoasă. Sâni umflați de dorință, acoperiți de un sutien cenușiu, simplu, dar transparent, prin care văd sfârcurile roze cât sunt de dornice de atingerea mea, talie subțire, accentuată de un portjartier ce se extinde pe șoldurile ușor curbate și dresul negru îi acoperă picioarele lungi, care se termină cu o pereche de pantofi de aceeași culoare, Louboutin, cel mai probabil, din cauza singurei culori pe care o are pe talpa roșie.

Sunt excitat maxim.

— Ești atât de frumoasă, Anne.

Și mă lipesc de ea din nou, atingându-i pielea caldă, iar corpul îmi ia foc. Dar trebuie să am răbdare și nu trebuie să mă arunc ca un animal asupra ei și să încep să dau din cur ca un câine în călduri. E de lucru și vreau să fie bine pentru ea, în primul rând.

Ating din nou sânul și mă joc cu moțul excitat, care devine tot mai proeminent prin dantelă. Frec cu vârful degetelor, ca apoi să îl strâng

încet, iar ea geme sub buzele mele. Oh, cât de bine e...

Cealaltă mână coboară pe fundul perfect și îi strâng o bucă, forțând-o să se lipească din nou de tăria mea. Dar pentru câteva secunde, deoarece vreau să văd cât e de udă. Așa că degetele mele îi mângâie încet abdomenul, făcând-o să se încordeze, apoi ajung în zona acoperită de dantelă și trec peste ea, la fel de încet, până ajung între picioarele ei pe care le desface puțin, cât să îmi facă loc. O mângâi peste dantela subțire, atingeri foarte fine, care trezesc în ea dorința de a-i da mai mult și gemete calde îi scapă printre buzele acoperite de ale mele. Iar când atingerile mele devin ușor apăsate, în sus și în jos, de-a lungul vulvei ei, îmi dau seama că lenjeria ei este tot mai umedă.

Strecor la fel de încet două degete în spatele dantelei și, Dumnezeule, este foarte pregătită și foarte udă.

Femeia asta clar nu e frigidă. E foarte receptivă la atingerile mele, iar corpul ei cerșește să fie atins, devorat, adorat și dus pe culmile extazului. Și eu asta intenționez să fac.

— Ești atât de excitată, Anne...

— Îmi plac atingerile tale, șoptește încet.

Mor aici lângă ea! Cuvintele ei îmi fac corpul să explodeze de atâta dorință! O sărut și mai apăsat.

— Am nevoie să cooperezi cu mine, scumpo, îi zic printre buzele noastre aproape lipite. Ești dispusă să faci ceea ce îți spun?

— Depinde...

— Nu te oblig să faci nimic din ceea ce nu o să vrei. Vreau să ne jucăm și să ne familiarizăm unul cu celălalt, dar cel mai important este ca tu să ai încredere în mine.

— Ok... spune cu ezitare.

Încă sărutând-o, o conduc spre pat unde o așez pe marginea saltelei înalte.

— Vreau să te atingi, Anne. Faci asta pentru mine?

— Să mă ating?

— Da. Vreau să văd cum te atingi atunci când ai orgasm.

Mă așez pe podea în genunchi în fața ei, mângâindu-i pulpele, coapsele, presărând câte un sărut din când în când pe genunchi și mai sus, între picioarele ei fine.

— Nu știu dacă... așa...

— Ai nevoie de jucării?

— Nu neapărat.

— Atunci filme porno pentru a te stimula?

— De preferat...

Îmi place că e deschisă și comunică cu mine, chiar dacă e puțin rușinată. Vreau să fie relaxată în prezența mea.

— Din păcate nu am nimic la îndemână pe post de jucărie și nici filme porno pe laptop, iar camera asta a hotelului nu cred că are un canal de genul... dar sunt sigur că prezența mea o să fie de ajuns.

Și o sărut mai sus, între picioare, peste dantelă și am o poftă nebună să o ling și să o gust, dar... nu acum. Acum trebuie ca ea să depășească limitele intimității lângă mine.

Mă ridic în picioare, dar îmi pun un genunchi lângă ea pe marginea patului și mă aplec din nou să o sărut. Timp în care mâna mea o ia pe a ei și împreună conduc degetele noastre spre umezeala chiloților ei. La început pe deasupra, cu mișcări liniștite, apoi degetele mele le conduc pe ale ei în spatele lenjeriei, dar pentru că vreau să văd, o ajut să se ridice cât să îi dau jos chiloții. Rămâne doar în sutien și portjartierul

sexy, care încă susține dresul negru. Degetele reiau traseul și umezeala ei mă face să gem de plăcere din nou, iar atingerea o face să tremure și să scoată sunete erotice. Îi conduc degetele printre labiile ei, dezmierdându-le cu mișcările acestea gentile, apoi îi găsesc clitorisul pe care îl apăs cu degetul ei mijlociu. E atât de erotic jocul, încât nu știu cum reușesc să mă desprind de buzele ei și să o las să facă singură mai departe. Dar îmi promit că o să mă întorc și o să mă bucur la rândul meu de acel loc fierbinte.

Îmi ling degetele de dulceața dintre picioarele ei, sub privirea plină de poftă a frumuseții din fața mea. Apoi fac un pas înapoi.

— Nu te opri. Lasă-te pe spate, ridică-ți genunchii, arată-mi cum te satisfaci când ești singură.

— Și tu?

— Eu? ridic șmecherește colțul gurii. Eu o să mă bucur de imaginea ta și sunt sigur că o să fie cel mai frumos lucru pe care l-am văzut în viața asta.

Și sunt sincer când spun asta. Chiar dacă am avut o mulțime de femei, de toate felurile, cu toate show-urile din palmares puse în practică,

ceva la femeia asta e diferit. Ea e diferită. E curajoasă și inocentă în același timp. Iar eu mă simt ca și când e prima femeie din viața mea, care trebuie să fie în patul meu.

Se mută spre tăblia patului, rezemându-se cu spatele de ea, ridică ușor genunchii și degetele ei sunt încă acolo, între picioarele ei desfăcute. Și mă privește, în timp ce își mișcă degetele timid. Și eu pot să văd tot.

Fără să îmi dezlipesc o secundă privirea de la ea, mut un fotoliu în fața patului și, după ce mă așez, stăm față în față, privindu-ne în ochi. Imaginea ei este superbă și îmi doresc să fiu eu acolo, lângă ea, să o ating, să o gust. Și îmi frec penisul erect, care e deja întărit la maxim pe piciorul meu, presându-l cu podul palmei și frecându-l încet pe lungime. Imediat observ că gestul o excită și îi place. Pupilele ei sunt mai dilatate și își mușcă buza de jos. „Oh, scumpo, știu că îți place să te uiți." Degetele ei devin mai curajoase, în timp ce îmi desfac fermoarul de la pantaloni și imediat mi-o scot afară și o las să îmi vadă penisul, întărit de imaginea ei. Efectul pe care degetele ei băgate în păsărica ei udă îl au asupra mea.

Mi-l iau în mână și mă mir și eu că nu mi-am dat drumul până acum, la cât de excitat și tare sunt.

Spectacolul oferit de mine o încurajează să mărească ritmul, degetele ei intră în ea, apoi le scoate și își întinde umezeala pe labiile umflate. Același lucru îl fac și eu, atingându-mă în același ritm cu ea. Când ea începe să se joace cu clitorisul, masându-l cu mișcări circulare, tot mai rapid, încep și eu să mi-l frec mai repede. Este superbă, cu o mână între picioare și cealaltă și-o duce spre unul dintre sâni și își strânge tare sfârcul.

Cel mai erotic moment din viața mea... Mi-l frec tot mai tare și privirea mea se plimbă pe corpul ei, ochii ei, sânii înroșiți, mâna dintre picioarele îndoite. E tot mai udă, tot mai aproape, o văd cum mărește ritmul, iar eu imit viteza, în sus și în jos, amândoi, până când o aud, scoțând un „AH" răgușit și corpul ei se încordează și se mișcă încet. Iar eu îmi dau drumul în mână, fără să pierd o secundă din spectacolul minunat care se desfășoară în fața mea.

Capitolul 3

Colin

Mă ridic de pe fotoliu și merg la baie să mă șterg, apoi mă întorc cu un prosop și pentru ea, dacă are nevoie. Dar nu înainte de a lua din trusa mea de baie cutia de prezervative pe care o am de obicei acolo. O arunc pe noptiera de lângă pat și ea este cu brațul peste față. Nici nu știu dacă a remarcat că am dispărut cele trei secunde.

— Ești bine?

— Ești nebun... chicotește, încă pitită sub brațul pe care îl înlătur încet și zâmbindu-i când îi zăresc ochii strălucitori.

— De ce?

— Pentru că m-ai făcut să mă masturbez în fața ta.

— Dar și eu am făcut-o, să nu te simți singură, zic eu, exagerând pe un ton inocent, care o face să râdă cu poftă.

Doamne, cât e de frumoasă când râde, cu obrajii încă înroșiți după orgasmul obținut.

— Chiar ești nebun!

— Și de ce am impresia că și ție ți-a plăcut la fel de mult?

— Probabil că și eu sunt la fel de nebună ca tine.

Îi zâmbesc. Nu cred că avem aceeași nebunie, dar sexual, cred că ne potrivim destul de bine. Sper. Rămâne de văzut dacă eu reușesc să o fac să aibă orgasm.

— Jocul nostru m-a ajutat să îmi dau seama ce te face să îți dai drumul, îi șoptesc, în timp ce nasul mi-l afund în părul ei și, găsindu-i urechea, îi prind cu buzele lobul, trăgând apoi ușor cu dinții. Îmi petrec o mână în jurul taliei ei și o trag mai aproape de mine, iar penisul meu deja începe să se întărească simțind pielea fină a șoldului ei.

— Mi-a plăcut când ți-ai umezit degetele în tine și apoi ți-ai întins lichidul cald peste tot, udându-ți clitorisul.

O sărut pe gât cu limba, cu buzele ude, lăsând linii de salivă pe corpul ei aproape dezgolit, apoi îi găsesc un sân pe care îl cuprind cu gura prin dantela subțire, până când sfârcul ei deja sensibil se ridică în întâmpinarea mea și îl mușc încet.

Ea își dă capul pe spate și respirația ei mă face să o citesc atât de bine, să o simt cum corpul ei răspunde atingerilor mele și cât de mult îi place.

Cobor rapid peste abdomen, pentru că trebuie să o gust înainte de toate. Trebuie să știu ce aromă are, pentru a-mi liniști creierul dornic să afle asta încă de când a văzut-o cu picioarele desfăcute. Sau chiar mult mai devreme.

Cobor între picioarele ei și o ling cu toată limba, o dată, de jos în sus și imediat știu că sunt dependent de dulceața ei. Nu mă satur de ea. Continuu de încă câteva ori, apoi o penetrez cu limba mea și ea geme ușor.

Mi-am luat o doză mică, pentru că aveam nevoie, însă nu știu dacă limba mea va avea același efect ca degetele ei, așa că o înlocuiesc cu degetul meu mijlociu, pe care mi-l trec ușor peste clitorisul ei sensibil, printre labiile umflate și eu revin cu buzele pe sânii ei, înlăturându-i pe rând cupele dantelate.

— M-ai înnebunit când ți-ai strâns bobița asta roză între degete, și cuprind cu dinții sfârcul umflat. Îți place așa, Anne?

— Da, răspunde cu glasul aproape stins și capul lăsat pe spate.

— Un pic de durere sau mai multă?

— Un pic. Doar un pic...

La răspunsul ei, muşc din nou sfârcul şi ea geme din nou. Degetul meu îi freacă moţul umezit şi îl bag încet în locul ei cald şi umed. Extrem de umed, în special după orgasmul de mai devreme. Şi încă un deget intră în ea şi încep jocul în care le scot şi le bag, dar de fiecare dată când o fac, îi acord atenţie şi clitorisului prin mişcări circulare.

Mâinile ei se pierd în părul meu şi, după ce o mai muşc o dată, îmi trage capul spre ea şi gura mea este acum stăpânită de buzele ei, limbile noastre se ating şi se masează ameţitor, iar ritmul degetelor mele creşte, mai tare, punând accent pe clitorisul sensibil. Prin aceleaşi mişcări, degetele mele simt că o duc tot mai aproape, dar... nu e de ajuns. Trebuie ceva mai mult, aşa că cele două degete intră în ea în acelaşi timp şi, imediat după aceea, încep să le mişc în interiorul ei, căutându-i punctul G. Cu degetul mare, continuu să îi tachinez clitorisul, reuşind să păstrez ritmul de penetrare în ea. Şi, când îi găsesc punctul sensibil, o simt cum geme şi mă muşcă de buză.

— Da... Așa, Colin! Așa, te rog...

Indicațiile ei sunt minunate și fac tot ce pot să mă ridic la nivelul dorințelor ei. De data asta îi muşc eu buza de jos, apoi i-o ling și continuu să îi ling buzele întredeschise, în timp ce ea pare că e tot mai aproape.

— Nu te opri! Mai repede! Te rog, sunt aproape!

Și cu cât măresc ritmul, pelvisul ei începe să se miște în întâmpinarea degetelor mele, tot mai repede, tot mai flămândă, până când trage adânc aer în piept, împreună cu un geamăt surd și un val cald îmi udă degetele înăuntrul ei, în timp ce o simt cum se strânge în jurul lor. Corpul încordat este străbătut de câteva spasme ușoare, în timp ce își înfige unghiile în brațul meu. O eliberez încet de mâna mea când simt că se liniștește și o mângâi ușor până reușește să mă privească din nou, dar de data asta cu un mixt de uimire și fericire.

— Să înțeleg că a fost bine?

— Uimitor de bine... Vocea ta e fenomenală, degetele tale... E pentru prima dată când mă simt așa!

Mă sărută imediat și îmi arată cât de

fericită e, cât de bine s-a simțit, iar eu mă simt mândru și foarte fericit că am reușit să o fac să aibă orgasm. Dar nu am terminat cu ea.

— Ești o femeie minunată, Anne, iar corpul tău frumos este foarte sensibil și dornic să fie atins. Doar ai avut ghinion până acum, să dai de niște idioți concentrați mai mult pe satisfacția lor, nu pe a ta. Cu puțină răbdare, corpul tău se poate bucura de astfel de momente de fiecare dată.

— Doar că bărbații, în general, nu au răbdare. Mai puțin tu...

— Scumpo, îmi pare rău că nu ai avut parte de așa ceva până acum. Fiecare centimetru al pielii tale merită toată atenția din lume.

Și, din nou, mă regăsesc lungit lângă ea, dar înainte de asta scap de toate hainele de pe mine.

— Așa e mai bine, îmi zice trecându-și degetele peste pieptul meu, acordând atenție firelor de păr negre, apoi sfârcurilor mele plate, care sunt deja excitate de mai devreme, de la momentul ei perfect și o doresc foarte tare. Acum, însă, sunt tot mai aproape de limita în care îmi vine să sar pe ea și să o fut ca un

animal, mușcând din ea și împingându-mă în locul ei fierbinte și umed, la fel de repede cum s-au mișcat degetele mele mai devreme.

Dar închid ochii și mă bucur de atingerea ei, de felul cum îmi explorează corpul cu buricele degetelor și, din când în când, unghiile ei fac contact încet cu pielea mea și se simte incredibil. Ea este incredibilă.

Și, dacă mai înainte i-am zis că îmi pare rău că nu a mai avut alt bărbat care să îi ofere așa ceva, în sinea mea mă bucur că eu am fost cel care a avut această onoare.

Și, totuși, treaba nu este complet terminată.

O întorc pe spate, întrerupându-i jocul erotic al atingerilor ei și mă cuibăresc în genunchi între picioarele ei. Întind un braț și iau cutia de prezervative mai aproape și scot unul din folie, rulându-l pe lungimea penisului nerăbdător să intre în ea cât mai repede.

Ea mă privește admirativ și eu zâmbesc.

— Ziceai că îți place ce vezi, nu?

Își mușcă buza de jos din nou și mă joc un pic cu lungimea mea, pentru a o pregăti.

— Ești... perfect.

Asta chiar e ceva ce orice bărbat își dorește să audă.

— Lung... gros... drept...

Și o văd cum se lungește spre mine și mă cuprinde cu mâna ei mică.

— Foarte gros, zice în timp ce mă strânge ușor și un geamăt îmi scapă din plămâni.

Se simte atât de bine, iar mâna ei se mișcă de-a lungul meu, frecându-mă ușor.

— Atunci ai onoarea, scumpa mea, să mă conduci în tine.

Mă aplec deasupra ei și o las să mă conducă spre intrarea caldă, dar nu intru imediat.

— Umezește-mă cu sucul tău, șoptesc răgușit și ea mârâie.

— Vocea ta mă face să fiu și mai udă... în special când îmi spui ce să fac.

— Atunci asta am să fac.

— Da...

— Freacă-mă de intrarea ta, scumpo.

Ea se conformează și o observ cum își privește mâna care îmi freacă membrul de vulva ei umedă și apoi își ridică privirea spre mine.

— Îți place să te uiți?

— Da... Dar îmi plac mai mult ochii tăi

albaștri când mă privesc fix. Și gropițele pe care le faci când zâmbești malițios.

— Cum se face că spui exact ceea ce trebuie de fiecare dată?

— Sunt pur și simplu sinceră.

— Îmi place sinceritatea ta...

Și pentru prima dată... cred că în viața mea, îmi dau seama de sinceritatea pe care o am chiar eu cu o femeie. Cu această femeie.

Îi acopăr gura cu a mea, doar ca să mă opresc din vorbit, că deja încep să spun mai multe decât trebuie.

Mă înfig în ea tare și mă opresc. Ajuns în ea, caldă, strâmtă și atât de udă, rămân fără răsuflare și am nevoie de câteva secunde să memorez acest moment perfect. Și să îmi controlez corpul care vrea să explodeze exact acum.

— Atât de bine e în tine...

Ies încet din ea și apoi intru din nou, la fel de tare. Se arcuiește sub mine și îi cuprind sânul în palmă, masându-l ușor, dar gura ei este din nou acoperită de a mea și încep să o sărut cu poftă, limba mea imitând mișcările șoldurilor și mărind ritmul puțin mai mult. După câteva momente, îmi dau seama că gemetele ei nu sunt

atât de puternice pe cât ar trebui și realizez că poziția este bună pentru mine, dar nu este de ajuns și pentru ea.

Trebuie să o schimb, așa că, fără să părăsesc locul acela cald, îi ridic picioarele, așezându-i-le pe umerii mei și, astfel, contactul dintre noi este mult mai bun. Îi susțin șoldurile cu palmele mele mari și revin la ritmul inițial, intrând de câteva ori și, de data asta, simt cum intru tot în ea. Iar ea geme.

— E mai bine, scumpo?

— Da... Te simt tot... atât de mare...

— Doamne, mă înnebunești când îmi vorbești așa...

— Nici tu nu ești mai prejos...

— Ești atât de sexy, îi spun încet și, printre mișcările ritmate, mâna mea îi găsește din nou clitorisul cu care încep să mă joc.

Ea imediat reacționează și știu că ăsta e secretul pentru a o duce la orgasm.

— Umezeala ta mă face să alunec atât de ușor în tine, chiar dacă te simt atât de strâmtă... Mă înnebunești...

Măresc ritmul penetrării mele și mă pierd tot mai repede în ea și, în același timp, degetul

meu continuă să îi preseze moțul clitorisului, prin mișcările circulare care îi plac. Tot mai repede, tot mai adânc, tot mai apăsat, tot mai cu forță și inevitabilul se petrece când gemetele ei erotice sunt tot mai puternice, când mâinile ei se agață de cearșafurile din jur, când corpul ei se încordează și o simt cum se strânge în jurul meu și un geamăt puternic îi eliberează pieptul. Valul ei de căldură mă inundă și mă mai înfig de două ori în ea și îmi dau drumul puternic, cu un sunet răgușit, scăpat printre dinții încleștați.

Rămas fără vlagă, mă prăbușesc peste ea, scăpând rapid de prezervativ și o iau în brațe. O strâng la piept și îmi place cum se simte lipită de mine, corpul mic și fără vlagă, cum obrazul ei cald se lipește de pieptul meu, iar palmele mici îmi mângâie spatele.

— Nu pot să cred, șoptește.

— Ce anume?

— Nu am avut niciodată un orgasm alături de un bărbat, iar tu m-ai făcut să am trei orgasme în aceeași seară.

— Practic, doar pentru două poți să îmi acorzi credite.

— Nu... și primul tot datorită ție l-am avut.

Datorită imaginii din fața ochilor mei. Cred că ai fost mai erotic decât orice film porno pe care l-aș fi putut vedea.

— Mă bucur că am putut să îți dovedesc că nu a fost vina ta în tot timpul ăsta. Și mă bucur că eu am fost cel care a putut să te ducă pe culmile extazului.

— Oh... și încă cum! Nu credeam că vreodată în viața mea o să simt așa ceva...

Își ridică privirea spre mine și buzele mele imediat le găsesc pe ale ei.

Chiar dacă în mine se reaprinde dorința, îmi dau seama că ea este epuizată.

— Ești obosită, nu?

— După 31 de ani de căutare, am găsit orgasmul perfect. Și nu doar unul, chicotește din nou cum îmi place. Normal că sunt epuizată după atâta timp.

Mă face și pe mine să zâmbesc și o sărut din nou pe buze, dar de data asta scurt.

— Oh, Doamne, zice deodată... Presupun că și tu ești obosit și vrei să te odihnești...

Și dă să se ridice, dar o prind imediat de braț. Doar nu vrea să plece?!

— Unde fugi?

— Păi... sincer... nu știu.

Răspunsul mă amuză, dar mă face să mă și încrunt, așteptând ceva mai clar din partea ei. Chipul ei este din nou stânjenit și nu vreau să o văd așa. Vreau să o văd liniștită și zâmbitoare.

— Este prima dată când am o... aventură. Și nu știu cum se procedează... dar presupun că nu vrei să rămân peste noapte și chiar nu e problemă. Camera mea e la câteva etaje mai sus...

— Anne, o opresc și o trag din nou lângă mine în pat. Chiar dacă asta este o aventură, de o noapte sau nu... aș vrea să rămâi. Dacă vrei și tu.

Clipește de câteva ori și apoi zâmbește punându-și din nou mâna pe pieptul meu, acolo unde simt că parcă îi este locul.

— Ești sigur?

— Da, spun hotărât. Îmi place să te simt lipită de mine.

Chicotește din nou.

— Și îmi place la nebunie sunetul ăsta când râzi, îi șoptesc zâmbindu-i.

— Atunci să râdem amândoi mai des, pentru că încep să vreau să îți văd gropițele din obraji tot mai des.

Îi sărut buza de jos și, din nou, mă pierd într-un sărut încărcat de dorință, dar știu cât e de obosită.

— Gata, spun desprinzându-mi buzele de ale ei și ignorând membrul meu erect care se întărește din nou între corpurile noastre goale. Altfel o iau de la capăt și, de data asta, o să te țin trează toată noaptea.

Mă mai sărută o dată și mă pierd în ochii ei căprui.

— Ești atât de frumoasă...

*

Este liniște. Afară ploaia se aude cum lovește în geam. Dar nici nu mi-aș dori să fie altfel. Pentru prima dată după mult timp iubesc din nou orașul ăsta și mă bucur de acest moment minunat pe care îl simt lângă ea. O strâng mai aproape și un sentiment puternic că vreau să o protejez se naște în mine.

A adormit imediat și respirația ei caldă îmi mângâie acum pieptul. E ceva ce nu am știut niciodată că există. Un astfel de sentiment, atât de plăcut.

Dar eu nu pot să adorm încă, pentru că... trebuie să iau o decizie.

Acum câteva ore o spionam pentru a obține informații de la ea. Acum totul e cu susul în jos. Toate planurile mele s-au schimbat total și aș fi un prost să spun că nu vreau ca ea să mai stea lângă mine. Câteva zile, până când ea o să plece sau eu o să am un alt contract și o să dispar din viața ei. Dar ce fac cu contractul pus pe capul șefei?

Dacă refuz, clientul o să trimită imediat alt hitman, care nu cred că va fi la fel de dornic să o păstreze pe Anne în siguranță. Să rămân pe lângă ea, protejând-o pe ascuns de un eventual pericol... m-ar da de gol imediat. Clientul și-ar da seama cine e omul care și-a făcut apariția lângă ea, brusc după ce el mi-a transmis informațiile. Și chiar dacă nu s-ar prinde de asta, nu am cum să o urmăresc non-stop, când un alt asasin ar putea să îi facă ceva. Nu vreau să o pun în pericol. Iar singura soluție e ca eu să fiu singurul pericol din preajma ei.

Fără să o deranjez din brațele mele, reușesc cu mult efort să iau telefonul din pantalonii căzuți, din fericire, chiar lângă pat.

Cu mâna liberă, tastez rapid codurile de acces pe platforma unde pot să răspund

mesajului primit de la client. Văd că mai aveam încă unul în care îmi spunea că acceptă și așteaptă răspunsul meu până la ora 3 AM, ora mea. Adică în foarte puțin timp. Știu că nu vrea să mă piardă, pentru că sunt deja aici și... sunt destul de bun. Așa că trebuie să văd cum o să rezolv situația asta pas cu pas. Sper ca în cele 4 zile pe care le am la dispoziție să aflu tot ceea ce îmi trebuie pentru acest job. Cu ajutorul lui Anne sau nu. De preferat fără să mă folosesc de ea, pentru că... nu știu de ce, dar așa aș vrea.

La dracu'... Sunt obosit și am creierii praf, iar mintea mea nu face decât să viseze la momentele erotice de mai devreme.

Un lucru e clar. Trebuie să o protejez, chiar dacă după aceea nu o să o mai văd niciodată.

Ridic din nou telefonul și tastez repede „Accept contract." și trimit mesajul. Zece secunde după, primesc deja mesaj de la el „Perfect! În câteva zile vreau să citesc în ziare că Deanne Watson e moartă!". Omul ăsta e disperat... Ceea ce nu îmi place. Dar nu îi răspund și las telefonul lângă pat. Apoi mă așez mai comod cu brațele în jurul ei, cu nasul în părul moale, sărutând-o ușor pe creștet și cad într-un somn adânc și liniștit, cum nu am mai avut de mult.

Capitolul 4

Anne

Mi-e cald. Mă simt de parcă sunt lângă un calorifer în miez de iarnă. Dar caloriferul se mișcă. Și simt cum respirația lui îmi mângâie obrazul. Și atunci toate simțurile îmi revin, alimentate de imaginile a ceea ce s-a întâmplat azi-noapte. Pe toți zeii... Sunt încă aici, lângă el... Lângă bărbatul ăsta bestial care m-a făcut să am mai multe orgasme decât am visat vreodată că o să am alături de un bărbat.

Cursul evenimentelor se derulează în capul meu în câteva secunde. Eram cu prietena mea Cate la un pahar de vin, când l-am văzut intrând în barul hotelului. Nu era prima dată. Îl mai văzusem și în timpul zilei în lobby, dar foarte puțin timp. Și de atunci îl remarcasem, dar aseară m-a făcut să iau măsuri în privința lui când l-am revăzut. Faptul că îl vedeam deja a doua oară în aceeași zi, era un semn că nu trebuie să îl las să scape.

Înalt, aproape 1.90, sobru, îmbrăcat într-un

costum impecabil, cu părul șaten așezat cu grijă într-o parte și cu o pereche de ochi albastru deschis cu care mă privea studiindu-mă. Inițial n-am știut dacă se uită la mine sau la Cate. Ea are obiceiul de a atrage atenția bărbaților prin firea ei mai jovială, părul șaten și forme de invidiat, însă ochii lui erau asupra mea. Și, când ne-am intersectat privirile, am decis că trebuie să iau măsuri. Era un specimen mult prea frumos să îl ratez, chiar dacă era prima dată când agățam un bărbat... Cum a fost prima dată când i-am spus secretul meu și am fost dornică să am o aventură cu el, cum nu am mai avut cu niciun bărbat. Pentru că, până acum, am avut relații sexuale doar cu bărbații cu care mă întâlneam de ceva timp.

Și, se pare, ăsta era secretul orgasmului meu ascuns. O aventură. Dar nu cu oricine, ci cu el. A știut cum să mă facă confortabilă în prezența lui, unde să mă atingă, ce să spună, ce să facă.... și vocea aia... Mă excit chiar și acum, numai gândindu-mă la cuvintele lui erotice spuse în urechea mea.

Doamne! Ce a putut să îmi facă bărbatul ăsta aseară.... Și nu mă plâng. Deloc!

Dar realitatea mă lovește, tona de treabă pe care o am și nu în ultimul rând videoconferința pe care o aveam dimineață. Cât dracu' e ceasul?

Decid să mă mișc și să îmi ridic capul, căutând un ceas, dar imediat mâna care era așezată pe spatele meu se mișcă încet, ca o mângâiere. Îmi ridic încet privirea spre el și imediat întâlnesc privirea lui pătrunzătoare.

Și o altă realitate mă lovește și îmi pitesc repede fața la loc în pieptul lui.

— Fac pariu că arăt ca un panda, pentru că nu m-am demachiat aseară... zic ascunzându-mă.

— Mie îmi plac ursii panda. Sunt drăguți.

— Faci mișto de mine!

— Prea devreme să am replici de mișto la mine. De obicei dimineața sunt cel mai sincer.

— Și până seara te transformi în cel mai mare deținător de replici? Nu prea ai părut genul...

— Pentru că ți-am spus că nu sunt. În niciun caz cu tine. Acum ai de gând să nu te mai pitești și să mă lași să îți văd chipul frumos?

— Da... dar nu înainte de a face un duș super rapid.

Și dau să fug repede din îmbrățișarea lui, în timp ce râd amuzată de jocul meu, însă mă prinde și mă trage din nou în pat, el venind imediat peste mine. Îmi ține mâinile prinse cu ale lui de-o parte și de alta a umerilor mei și un genunchi între picioarele mele. Îmi privește chipul și remarcă:

— Nu este chiar atât de rău, dar zâmbetul tău mă face să uit de orice urmă de machiaj ai avea.

Tonul vocii lui senzuale este serios, chiar dacă continuă să îmi zâmbească.

Mă sărută în colțul gurii și apoi pe maxilar.

— Mi-e poftă de tine, îmi șoptește.

— Nu prea mă simt atrăgătoare, nespălată pe față și pe dinți, chicotesc când el mă linge pe gât cu limba.

— Cu toate astea ești. Dar ca să fii tu ok, hai la duș împreună.

— Așa împușcăm doi iepuri dintr-un foc.

Își ridică privirea spre mine și mă examinează o secundă, apoi clipește des și zâmbește. Mă sărută în celălalt colț al gurii și se ridică în picioare, întinzând o mână spre mine, pentru a-l urma.

Dar e gol. Și am nevoie de câteva secunde să mă mișc, pentru că înghit în sec la corpul perfect sculptat din fața mea și nu pot să nu îmi acord puțin timp să îl admir. Omul ăsta nu a auzit de grăsime în viața lui? E lucrat impecabil, cu fiecare mușchi perfect conturat, cu niște pătrățele ușor evidente pe abdomen ce se termină cu un V apetisant spre penisul minunat pe care l-am admirat și aseară. Este deja sculat „inculpatul" și asta nu face decât să trezească și mai multă dorință în mine.

Nu are un corp ca al multor bărbați dușii zilnic la sală, dar se vede că este întreținut cu grijă și nu m-ar mira dacă mi-ar spune că a apărut prin revista GQ sau pe podiumul vreunui designer de modă celebru.

— Nu mă mai privi așa, că nu mai ajungem până la duș, șoptește răgușit și membrul lui erect se mișcă ca o confirmare a vorbelor lui.

Îmi pun mâna în palma lui întinsă spre mine și imediat mă trage spre el, lipindu-mă de corpul cald, presându-și penisul de abdomenul meu și ridicându-mi fața cu un deget pentru a-mi acoperi gura cu a lui. Este mai înalt decât mine cu aproape un cap, așa că mă ridic puțin

pe vârfuri pentru a-i oferi gura mea, fără să-mi mai pese de altceva și îmi împreunez brațele în jurul gâtului lui. Pielea lui lipită de a mea, se simte incredibil.

În baie, dă drumul la apa caldă și o lasă să curgă, în timp ce amândoi ne spălăm pe dinți, uitându-ne unul la celălalt în oglindă.

El îmi privește sânii, eu zâmbesc când observ că privirea lui coboară și, în același timp, excitația lui e tot mai prezentă.

— Nu mai râde de mine, zice încet, zâmbindu-mi în colțul gurii.

— Nu râd. Zâmbesc.

— Pentru că îți place ce vezi?

— Oh, și încă cum! Dar mai mult îmi place cum mă privești.

Mă ia din nou în brațe și mă sărută cu atâta poftă, că aproape mă lasă fără aer.

— Și mie îmi place ce văd. De aceea îmi place să te privesc așa. Spune-mi că mai avem timp și nu trebuie să mă grăbesc...

— Nici nu știu cât e ceasul.

— 8:20.

— De mult nu am mai dormit așa mult...

— Și eu la fel...

— Aveam la 8 un telefon... dar și mai multă treabă după prânz, când se trezesc și cei din State.

— Asta înseamnă că o să mai rămâi cu mine? Luăm și micul dejun împreună, fără grabă...

— Tu nu ai treabă?

— Se pare că am găsit ceva mai interesant decât treaba care poate suporta amânare câteva ore. Asta dacă îți face plăcere și ție.

— Cred că mai pot să mă dau dispărută câteva ore, zic zâmbindu-i și făcându-mi rapid calcule în cap cum să îmi justific lipsa mea în timpul ăsta.

Mă bucur că nu e genul ăla de bărbat care nu știe cum să te dea mai repede afară din cameră. Chiar este diferit de toți bărbații pe care i-am cunoscut sau despre care am tot auzit povești. Și mă simt tot mai relaxată alături de el.

Mă sărută din nou și mă conduce sub apa caldă care curge ca o perdea din instalația montată în tavan. Mă sărută aproape constant, chiar și când își pune gel de duș în mâini și începe să îmi mângâie pielea, să mă cureță, insistând pe sâni și între picioare, făcându-mă să mă simt

moale în mâinile lui dibace, sub atingerile lui erotice. Eu imit gestul încercând să îi ating toată suprafața pielii, dar insist pe membrul lui gros și lung, pe care nu reușesc să îl cuprind cu degetele de la o mână.

— Sunt fascinată de ce ai tu aici, îi spun, din nou cu ochii pe penisul lui.

Și mă las în genunchi și îl bag în gură, așa cum mi-am dorit și în seara precedentă.

Este uimit de inițiativa mea, dar se relaxează și își dă capul pe spate, pierzându-și degetele în părul meu ud.

— Gura ta e fenomenală, Anne.

Gem de plăcere pentru că, în general, nu sunt o fană a sexului oral, dar cu el nu pot să rezist. Penisul acesta mare, pe care cu greu îl pot cuprinde cu buzele mele, este o adevărată provocare.

Dar nu mă lasă să termin și, după ce îl mai ling și îl sug câteva minute, mă ajută să mă ridic și, din nou, gura lui o acoperă pe a mea.

— Nu vreau să termin așa. Poate mai târziu. Acum vreau să intru cât mai repede între picioarele tale.

Și mă lipește de perete, apoi mâna lui este între coapsele mele și mă pătrunde cu un deget.

— Oh, scumpo, deja ești udă...

— Nu am cum să fiu altfel lângă tine.

— Mereu spui ceea ce își dorește orice bărbat să audă...

— În ceea ce te privește, este purul adevăr.

Mă ridică, cât să îmi încolăcesc picioarele în jurul lui și își freacă penisul de intrarea mea, mișcându-și încet pelvisul. Mă înnebunește jocul lui erotic și îl sărut cu poftă, pentru că îl vreau în mine cât mai repede, cât mai adânc, așa mare cum e.

— La dracu'... Prezervativ, șoptește și își desprinde buzele de ale mele.

Îl vreau atât de tare încât nu mă interesează o bucată de latex care e undeva prin camera cealaltă... Nu am răbdare. Eu sunt pe pilule de aproape un an, deci... trebuie să văd ce părere are și el.

— Eu sunt curată... mi-am făcut analizele acum câteva luni și nu a mai fost nimeni între timp. Și sunt pe pilule de mai mult timp...

Mă privește în ochi uimit, dar încântat.

— Ești sigură că vrei asta? Mă jur că și eu sunt curat!

Cum dracu' să nu vreau penisul ăsta perfect în mine, fără niciun perete fals între noi?!

— Vreau să te simt gol în mine, zic încet și îi sărut maxilarul încordat. Vreau să te simt cu totul în mine, fără senzația unui plastic între noi...

— Anne... Te doresc atât de tare!

Și intră în mine, puternic și adânc. Și icnetul îmi este acoperit de buzele lui, care din nou mă posedă cu o dorință care mă face să mă ud și mai mult în jurul lui.

— Cât de bine este, scumpo...

Și îl simt tot în mine și este mai bine ca niciodată, așa cum spune și el. Am mai făcut-o de vreo două ori fără prezervativ, când eram în niște relații ce se considerau puțin mai serioase la momentul respectiv, însă senzația nu se poate compara. Colin are o masculinitate senzuală, este puternic și intră tare în mine, dar în același timp mă sărută și îmi răsfață corpul, sânii, sfârcurile. Le prinde între degete și strânge tare, iar eu scot interjecții pline de plăcere. Apoi mâna îi coboară între corpurile noastre și, printre mișcările în care mă pătrunde tot mai repede, îmi regăsește clitorisul pe care începe să îl frece cu degetele. Și corpul meu începe să se aprindă. Pelvisul lui se împinge tot mai tare în mine și

îl simt tot mai tare și mai gros, cum mă penetrează din ce în ce mai repede, sincronizându-se cu degetele care îmi masează prin mișcări circulare bumbul care mă anunță că sunt din nou acolo, aproape de apogeul plăcerii mult visate.

— Simt că ești aproape, Anne. Te simt cum ești tot mai udă în jurul meu și mă faci să înnebunesc de plăcere. Ești extraordinară, scumpa mea!

Și continuă ritmul rapid al șoldurilor, degetele lui sunt tot mai prezente acolo jos și simt cum corpul îmi este cuprins de fiori tot mai puternici ce se concentrează toți în locul unde corpurile noastre sunt împreunate și valuri de căldură îmi aprind corpul și explodez în jurul lui, strigându-i numele când sunt lovită de aceste senzații mai puternice ca niciodată. El continuă să se miște în mine, cu același ritm, cât corpul meu simt că încă este într-un orgasm ce pare că nu se mai oprește și îl aud când îmi strigă la rândul lui numele și își dă drumul în mine, împingându-se cu putere.

Rămânem nemișcați secunde întregi. Eu sunt incapabilă să mă mișc pentru că nici acum nu îmi vine să cred că poate exista ceva atât... wow!

Și cred că și el se simte la fel de bine, pentru că nu se mișcă și nici nu pare că vrea să o facă. Este încă în mine.

— Asta a fost cea mai intensă partidă pe care am avut-o vreodată, îmi spune și sunt surprinsă de mărturisirea lui.

Își ridică încet capul și mă privește în ochi.

— Ce-mi faci...?

— Ce-ți fac? șoptesc la fel de încet ca el, iar privirea lui e serioasă, dar caldă.

— Mă faci să îmi încalc toate regulile.

— Și îți pare rău?

— La cât de bine se simte, încep să îmi doresc să nu mă opresc.

Bărbatul ăsta a apărut în viața mea acum nici 12 ore... și mă face să simt tot ce nu am mai simțit niciodată și nu doar între picioare. Cuvintele lui sunt sincere și calde și nu trec neobservate de inima mea care bate cu putere.

Mă sărută din nou și mă lasă încet cu picioarele pe gresia udă, apoi ne spălăm iar, dar de data asta mult mai rapid și ne îmbrăcăm în halatele de baie disponibile.

Întorși în cameră, comandăm de mâncare și, pentru prima dată, îmi fac curaj să mă uit la telefon.

Cum mă așteptam, am mai multe apeluri nepreluate, mesaje și mult mai multe mail-uri. Am nevoie de cel puțin 3 ore să mă ocup de toate astea, iar timpul trece și vin tot mai multe. Trebuie să deleg mai mult. Știu asta. Parcă sunt o masochistă care vrea să dovedească că le poate duce pe toate în spate, chiar dacă asta îmi rupe coloana.

Și cu toate astea, în clipa asta nu îmi pasă de nimic din ce e în telefonul meu. Sunt prea visătoare și prinsă în prezent, alături de Colin.

— Este totul în regulă? mă întreabă citindu-mi chipul preocupat.

— Mă așteaptă multă treabă.

— Șefi supărați?

Zâmbesc.

— Colaboratori isterici. Și prietene disperate.

— Sper că prietena ta de aseară nu s-a supărat că ai abandonat-o.

— Cred că acum aprinde lumânări pe la biserici și mulțumește Domnului că nu m-am întors în cameră.

Râde și îmi place sunetul bărbătesc pe care îl aud. E atât de frumos... Are părul încă ud, dar

la fel, așezat pe o parte și buzele lui sunt scoase în evidență de barba lăsată puțin crescută. Iar ochii... Of... Ochii ăștia mă fac să mă simt mereu goală când mă privește.

— Dar cred că trebuie să îi dau un telefon scurt să o liniștesc, că m-a sunat și ea de câteva ori.

— Mă duc până la baie, cât vorbești tu. Dacă vine mâncarea, te rog să mă chemi.

— Ok.

După ce iese, cel mai sigur pentru a-mi oferi intimitate, o sun pe Cate care răspunde imediat.

— Ești bine? întreabă direct.

— Foarte bine, mulțumesc. O să vin și eu în cameră peste câteva ore.

— Așa bun e la pat?!

— Cam așa ceva.

— Nu-mi spune că l-ai găsit!

— Pe cine?

— Pe cel care aduce orgasmul!!!

— Putem să vorbim când ne vedem? Tu pleci după prânz, nu?

— Să nu îndrăznești să mă lași cu ochii în soare, că te omor!

— Ba exact asta o să fac! Poți să ai un pic de răbdare și să nu mă dai de gol la nimeni?

— În niciun caz, răutate gigantică ce ești!!! O să o sun pe știi-tu-cine și o să te terorizeze cu telefoane până o să afle adevărul!

— Nu îi răspund! Este o teroristă care merită legată și torturată, că ea e mai rea decât oricine am cunoscut până acum! Dacă mai întreabă cineva, spune-le că sunt într-o întâlnire cu un client și revin eu după aceea. Te rog! Știi cât de periculoasă e când bănuiește că cineva o minte.

— Păi tocmai, că deșteapta se și prinde repede când îi ascundem ceva, așa că încerc să o evit și eu, că nebuna imediat mă citește.

— Nu îi răspunde! Închide-ți telefonul. O să convoc eu o videoconferință cu toată lumea și o să potolesc apele.

— Bine. Hai, distrează-te acolo sau ce faci. Dar sper să vii cu vești bune, că dacă îmi spui că ai făcut puzzle toată noaptea, te bat de te usuc.

— Te pup, Cate. Ne vedem la prânz.

Închid repede, ca să nu mă mai întrebe alt-ceva.

Câteva minute mai târziu iese și Colin din

baie și în același timp vine și room-service-ul și mâncăm împreună micul dejun.

Îmi povestește foarte puțin despre copilăria lui în Irlanda, despre educația rigidă dată de mama lui de origine franceză și vacanțele în satul ei natal, eu îi povestesc cum am avut o copilărie perfect normală, cel puțin din punctul meu de vedere. Vorbim puțin și despre muncă, dar nu este un subiect care să mă încânte prea tare, așa că evit.

— Spune-mi ceva ce nu ai mai spus până acum nimănui, îi zic după ce terminăm de mâncat și ne întindem din nou pe pat, eu în brațele lui, el jucându-se cu o șuviță de păr.

— Tot ce ți-am spus până acum, nu am mai spus nimănui.

— Vorbești serios? și mă ridic într-un cot pentru a-l privi în ochi.

Și e foarte serios. Privirea lui e blândă, dar ascunde ceva.

— Ți-am spus că tu mă faci să îmi încalc toate regulile. Nu îmi place să vorbesc despre mine și totuși ți-am povestit destul de multe. Sper să nu spui la nimeni sau va trebui să te omor.

Zâmbește, iar eu râd la gluma lui.

— Atunci am să îți spun și eu ceva ce doar foarte puține persoane știu.

Mă aplec spre urechea lui ca și când îi spun un secret.

— Urăsc să interacționez cu oameni pe care nu îi cunosc. Uneori și cu cei pe care îi cunosc... Chiar și la conferința asta. Trebuie să mă prefac că îmi face plăcere să fiu aici, dar... nu e adevărat. Am multe alte lucruri și hobby-uri pe care aș prefera să le practic în timpul ăsta. Dar, din păcate, am responsabilități și astea mă obligă să interacționez cu oameni. Dar de fiecare dată, după o zi lungă, mă simt plină de germeni și secată de energie și trebuie să stau minim o oră în cadă, în apă caldă și înmiresmată.

Oftează și mă ia în brațe.

— Nici eu nu sunt un mare fan al oamenilor. Tocmai de aceea ești prima persoană căreia am simțit că pot să îi povestesc despre copilăria mea.

Îmi ridic chipul spre el și îi caut gura, pe care i-o sărut cu drag și el îmi răspunde cu pasiune.

Facem din nou sex, dar de data asta pare

ceva mai mult. Din nou am orgasm și sunt la fel de surprinsă ca de fiecare dată. Ce magie deține în atingerile lui de reușește de fiecare dată? Este un bărbat extraordinar și încep să cred că am avut cel mai mare noroc din viața mea că l-am întâlnit.

Pe la prânz însă, după o altă partidă de sex la fel de fierbinte, mă întorc în cameră, după ce cu greu mă desprind din brațele lui.

— Cum stai cu programul pe seară?

— Prietena mea pleacă în după-amiaza asta, deci pe seară, după ce termin treaba, ar trebui să fiu liberă.

— Dă-mi un mesaj când termini și poate luăm cina împreună. Ce zici?

L-am sărutat pe buze și el m-a strâns din nou în brațe, punând stăpânire pe gura mea, ca de fiecare dată. Eram pe punctul să nu mai plec, dar am reușit să mă dezlipesc de el și să mă duc în camera mea.

Pe drum nu am putut să nu mă gândesc la dragoste la prima vedere. Sunt toată un zâmbet și nu pot să mă gândesc la altceva decât la el, la chipul lui, la vocea lui, la ochii lui... atingerile sale. Plutesc până ajung la ușa camerei mele și,

când o deschid, chipul lui Cate îmi apare în fața ochilor, plină de entuziasm și aproape țipând la mine.

— Deanne Watson! Ai face bine să îmi spui tot, altfel chiar că o sun pe Tara!

Capitolul 5

Anne

Oftez ca o îndrăgostită și mă reazem cu spatele de ușa închisă.

— L-am găsit!

Și atunci nebuna mea începe să țipe și să sară în sus de bucurie, de parcă ar fi câștigat la loto. Adică, parcă ar fi fost săracă și ar fi câștigat la loto...

— Taci!! Că te aude lumea!!!

Nu o interesează, dar vine la mine și mă ia în brațe.

— Mă bucur atât de tare pentru tine!!! Și el arată atât de bine!!! Chiar mi-am zis când am plecat, că dacă nici masculul ăsta nu reușește, atunci nu știu ce tip de bărbat o s-o facă.

— Cate... are o voce care mă face să am fiori în tot corpul! Nu am întâlnit în viața mea un bărbat atât de bun la pat ca el. Am avut nu doar unul, ci mai multe orgasme!!!

— Nu-mi spune că e 3 +?!

— Dacă le adun și pe cele de azi-dimineață, sare de 3. Și clar este cu plus. Mă ține în brațe de fiecare dată după aceea, ca și când îi e frică să nu fug... Și pot să vorbesc tot felul de tâmpenii cu el. Iar când râde, face niște gropițe în obraji, care mă înnebunesc!!!

— Pune pauză! Fetele trebuie să audă și ele.

Așa suntem noi. Cinci prietene care împărtășim toate secretele de aproape 10 ani de zile. Avem totală încredere una în cealaltă și prietenia noastră ne-a ajutat să devenim femeile de succes care suntem acum. Am fost împreună la bine și la greu, ca într-o căsătorie, doar că nu erau bărbați în viața noastră. Sau cel puțin nu erau bărbați pe care ne puteam baza.

Soarta s-a schimbat de curând, când ducesa noastră Sofia și-a găsit jumătatea. Și noi, celelalte patru „soții" ale ei, îl iubim foarte mult pe cel care o face atât de fericită și ne bucurăm pentru iubirea lor.

Așa că, da, astea suntem noi. Fără limite în această prietenie și fără secrete. De orice fel. Poate mici detalii picante omise, dar știu că ceea ce mi s-a întâmplat mie azi-noapte, nu

poate fi ținut secret față de ele, care îmi cunosc problema sexuală.

Cate se ocupă de videoconferință și în câteva secunde, celelalte 3, Sofia, Tara și Amber, apar pe ecranul laptopului.

— Deanne s-a îndrăgostit!!!

Țipă Cate înainte ca ele să apuce să zică ceva. Sau eu.

O împing cu cotul pentru că stăm lipite una de cealaltă pe canapea.

— Parcă eu trebuia să vorbesc...

— Am trecut direct la subiect! Acum continuă.

Îmi face cu ochiul și râd de fața ei, total radiantă de bucurie.

— Alo! Ce se întâmplă? Ziceți repede sau vin peste voi!

Tara este deja nerăbdătoare și începem să râdem.

— Deci... încep eu încet... Aseară am cunoscut pe cineva.

Una fluieră, alta ridică o sprânceană, iar lângă mine Cate gesticulează, arătându-le mușchii și cât de bine arată. O împing din nou cu cotul.

— Care, da, arată foarte bine, e foarte frumos, are o voce profundă și foarte erotică, niște ochi albaștri minunați și am vorbit o grămadă, am făcut sex o grămadă...

— Și cel mai important.... îmi șoptește Cate, grăbindu-mă.

— Și cel mai important este că am avut orgasm de fiecare dată când am făcut sex.

Uralele de fericire și chiotele lor sunt asurzitoare. La fel cum a reacționat și Cate mai devreme. Urmează un milion de întrebări din partea lor, la care încerc să răspund cât mai succint. De la cine este el, până la cum mă simt eu acum.

Despre el știu destul de puține lucruri. Câte poți să afli de la un om în câteva ore, când majoritatea timpului ți-l petreci făcând sex? Era mult mai important pentru mine, decât să aflu la ce școală a învățat sau cum îi place gătită friptura.

— Deanne, mă întreabă la un moment dat Sofia, dar i-ai spus cine ești?

— Are importanță?

— Păi... el știe că te cheamă ca pe maică-ta, numele de familie, nu?

— Dar chiar, aprobă și Amber. Tu mereu te cazezi cu numele Anne Parker, care e numele de fată mare al mamei tale. Nu crezi că ar trebui să îi spui adevărul, dacă tot zici că e un început atât de frumos între voi?

— Nici nu cred că i-am spus numele de familie. Cât despre Deanne sau Anne, multă lume mă strigă Anne de când eram mică. Deci nu consider că e ceva ce trebuie să aduc în discuție prea curând. Nu cu toată nebunia care e aici cu conferința asta, iar el să se sperie dacă află cine sunt cu adevărat.

— Dar el e acolo tot la conferință, nu? O să te vadă când o să ții discursul.

— Nu cred că are invitație la segmentul acela. Este exclusivist și doar 40 sau 50 de oameni vor fi prezenți. Mi-a zis că a primit invitația de la un colaborator, pe ultima sută de metri și că nu intenționează să petreacă prea mult timp cu treabă, doar că are niște întâlniri cu câțiva clienți și profită de ocazie ca să îi prindă pe toți zilele astea pe aici pentru a se vedea cu ei.

— Și nu o să se supere că nu îl inviți la discursul tău?

— Uite, ca să nu creadă că am făcut intenționat să îi ascund numele de familie, o să îi dau o invitație la panelul VIP unde o să am prezentarea. Așa o să își dea seama că nu am avut intenții rele că nu i-am dat toate detaliile despre cine sunt eu.

— Știe oricum că ești cu treabă aici, nu?

— Da! I-am spus că am venit pentru conferință și, în afară de nume, chiar nu l-am condus spre altă pistă, să creadă că îl mint.

— Bine, acceptă ea într-un final. Poate că ai dreptate.

— E mai ok așa, aprobă și Tara. Până la urmă îl cunoști de puține zile ca să îi spui chiar tot adevărul. După ce vă cunoașteți mai bine, o să fie ok și sunt sigură că și el o să înțeleagă.

— Să sperăm, zice Amber cu reticență, apoi îmi zâmbește. Momentan bucură-te de el și vedeți cum merge povestea mai departe.

— Oricum, dacă te place cu adevărat, o să treacă peste treaba cu numele, zice și Sofia. Sincer eu îmi ascund identitatea de 10 ani și nu m-am simțit niciodată vinovată față de cineva că nu îi spun adevărul despre familia mea de viță nobilă.

— Ai perfectă dreptate, aprob eu.

Și dacă aveam o mică îndoială că greșesc față de el, acum sunt din nou liniștită că nu este ceva atât de important, atâta timp cât nu vin cu minciuni.

Dar, să revin la cum mă simt eu? Și după discuția cu fetele sau după ce Cate pleacă spre aeroport, pentru că se întoarce în New York, și după multe ore de muncă și telefoane, încă sunt la fel de visătoare. La fel de zâmbitoare și nu mă interesează prea tare că cineva a licitat pentru o proprietate mai mult decât mine sau că un competitor nebun face tot posibilul să îmi fure înțelegerile pe care le am cu câțiva brokeri în Florida. Nimic nu mă supără și încerc să le rezolv pe toate cu calm și cu același zâmbet pe chip.

Spre seară, pierdută în muncă, pentru că în același timp încerc să rezolv mai multe decât de obicei pentru a avea programul puțin mai liber zilele astea, până la conferință, primesc un nou sms și îmi fac curaj să îl deschid.

Dar sunt plăcut surprinsă să văd că este de la Colin „Mă lași nemâncat în seara asta?"

Mă uit repede la ceas. Este aproape 19:30... La dracu'! Cum a trecut timpul atât de repede?

„Iartă-mă! M-am luat cu multă treabă și am uitat noțiunea timpului." îi răspund repede, apoi completez „Încerc să termin în maxim 30 de minute. Vrei să ne vedem la restaurantul hotelului?".

El răspunde: „Recunoaște că te-ai folosit de mine și apoi m-ai uitat. Nu da vina pe muncă."

Încep să râd la gluma lui. Adică cred că e glumă, dar decid să îi scriu. „M-aș folosi de tine și acum, dar nu vreau să crezi că sunt din aia... Te scot la o cină înainte, să par fată bună." Răspunsul lui vine după câteva minute. „Am o idee mai bună: ce-ar fi să te folosești de mine cât vrei și comandăm ceva în cameră?"

Mă uit rapid împrejur și e destulă ordine, pentru că eu nu m-am mișcat de la birou, de când a plecat Cate. Așa că îi scriu „Sună foarte bine. Camera mea este 902. Te aștept!"

Un nou mesaj vine imediat de la el „Goală?", iar eu decid să îl tachinez: „Eu doar așa lucrez când sunt singură. Goală și cu o pereche de ochelari pe nas." Răspunde repede, din nou: „O să fie cea mai grea jumătate de oră din viața mea..."

Încep să râd și încep să tastez repede la mail-ul la care lucram. Fac tot posibilul ca până

când el ajunge, să termin treaba și să fac și un duș.

Sub apa caldă îmi amintesc discuția cu fetele despre numele meu. Îmi place când el îmi spune Anne. Mereu mi-a plăcut să fiu alintată așa, chiar dacă puțini o făceau când eram mică. Sunt sigură că zilele astea o să îi spun cine sunt și ce fac eu, de fapt. Și după aceea? Dacă o să fie ca mulți alții și o să se simtă intimidat de miliardele mele din conturi? De multe ori m-am gândit că ăsta e motivul pentru care bărbații nu erau capabili să mă satisfacă, pentru că de multe ori îi vedeam cum făceau un pas înapoi după ce aflau câte proprietăți am și li se părea că sunt genul de femei care vine cu și mai multe pretenții de la ei. Chiar dacă eu nu voiam decât să fiu tratată la fel ca orice altă femeie care își dorea să fie iubită și respectată.

Când ești o femeie puternică, cu personalitate, unii bărbați tind să se sperie și nici măcar nu li se mai scoală cum trebuie. Alții sunt mândri că au ajuns în patul tău și termină repede ca să scape de grijă. Îi simți că nu sunt concentrați pe tine, ci pe cum se simt ei. În cazul unuia de acest gen am mimat orgasmul în cele două luni

în care am fost împreună. Dar l-am mimat doar o singură dată, că apoi m-am despărțit de el. Am mimat pentru că insista să am orgasm, iar eu voiam ca el să termine și să plece. Era inutil. Nu era cel pe care îl căutam. Cum nu au fost nici ceilalți cu care am mai avut relații. Nu au fost mulți, dar au fost de ajuns pentru mine cât să îmi dau seama că e o problemă cu corpul meu.

Până aseară. Când Colin mi-a dovedit că în tot acest timp problema nu era la mine, ci la ei. Eu încă consider că problema mea are rezolvare doar datorită lui și lângă el. Pentru că el știe ce am nevoie. Îmi citește corpul și mă atinge unde trebuie.

Cu cinci minute înainte de ora stabilită, ies repede din baie, mă dau rapid cu cremă pe corp și mă întorc în living. Camera mea este, de fapt, un apartament cu două camere, iar în living îmi strâng rapid hârtiile, băgându-le în seif și las doar laptopul, pe care îl închid ca să nu mai aud mail-uri sau alte mesaje, exact când aud un ciocănit în ușă.

Îmi pun pe nas perechea de ochelari, pe care o port destul de rar în zilele în care stau foarte mult cu ochii în calculator și mă uit pe vizor. Este el.

Inima îmi bate cu putere și arunc halatul pe cel mai apropiat scaun. Apoi deschid ușa.

Colin

Ușa se deschide și eu pășesc în cameră, chiar dacă cine mi-a deschis, este după ușă. O secundă mă gândesc dacă trebuia să îmi iau o armă mai mare cu mine. Am venit ca un crai, cu mâna în cur și nu am decât un cuțit și un See-camp ascunse în căptușeala gecii. Imediat îmi duc mâna la locul unde mica armă este ascunsă, dar ușa se închide și o văd.

Iar respirația mi se oprește și mă opresc în loc, pentru că ea e goală, superbă, cu părul lăsat să îi curgă pe umeri și în față, până aproape de sâni. Iar tatuajul format din cinci steluțe care se vede acum perfect sub sânul stâng este al dracului de excitant. Și nu poartă nimic altceva decât o pereche de ochelari cu ramă neagră.

— Tu vrei să mă omori? reușesc să spun răgușit. Îți dai seama că numai așa o să mi te închipui că lucrezi de acum înainte?

Chicotește și își dă părul după ureche. E atât de dulce!

Dintr-un pas scap de geacă și sunt lângă ea cu brațele încolăcite în jurul taliei subțiri, acoperind-o cu corpul meu, sărutând-o cu buzele mele umede și dornice să o redescopere.

— Mi-a fost dor de sunetul ăsta, îi șoptesc.

— Și mie mi-a fost dor de corpul ăsta.

— Știam eu că doar asta te interesează...

— Nu numai asta, zice încet și îmi dau seama că nu glumește.

Ceva se petrece între noi, chiar dacă toată ziua am încercat să neg asta.

Toată ziua am încercat să vorbesc cu câțiva informatori să îmi dea mai multe detalii atât despre ea, cât și despre șefa ei. Nimic nu găsiseră până la ora asta, chiar dacă de obicei veneau cu vești în câteva ore. Le-am spus că au două zile la dispoziție să îmi afle tot ce am nevoie și își vor primi niște sume de bani foarte frumoase. Nu îmi rămâne decât să aștept. Lângă ea. Cu ea în brațele mele.

Pentru că, în clipa asta, aș fi un prost să neg că nu mi s-au aprins călcâiele foarte tare după ființa asta fragilă și subțire, care se mulează perfect în brațele mele și de care nu știu când o să mă satur.

O parte din mine speră, pentru binele meu, că o să îmi treacă în cele două zile pe care le mai am până la termenul de lichidare al contractului. Dar o altă parte, care cred că e mai mare decât cealaltă, își dorește să găsească o soluție să o pot păstra și după aceea.

Nu știu ce o să fie. Cum în clipa asta nu mai știu nimic din lumea care e în jur. Ea e caldă și se freacă încet de mine, iar eu trebuie să fiu în ea cât mai repede, altfel șlițul de la blugii mei o să plesnească.

Dar, înainte de toate, vreau să fiu sigur că are destulă energie pentru ceea ce vreau să îi fac.

— Nu vrei să mâncăm înainte de toate? Dacă încep, nu o să mă opresc prea curând.

— Cine dracu' mai are poftă de mâncare? Room-service-ul e non-stop, nu?

— Nu la hotelul ăsta. E până la 12. Aș avea timp să te gust puțin până atunci, să îmi potolesc foamea. Oricum e păcat de tine așa goală, să te ia cu frig.

Mâna mea coboară pe sânul ei și îl masez ușor. Ce-mi place cum se simte în palma mea și cum sfârcul începe să se întărească,

invitându-mă să îl gust... Așa că mă desprind cu greu din sărutarea mea plină de poftă și cobor spre sânul moale, sugându-l, mușcându-l încet, în timp ce degetele mele coboară între picioarele ei și o descoperă deja udă în așteptarea mea.

— Of, Anne, ești pregătită... Îmi place la nebunie să știu că ești atât de receptivă la atingerile mele.

— Atingerile tale mă fac așa, Colin. Numai atingerile tale.

Femeia asta este trimisă de Dumnezeu să îmi aducă împlinire, chiar dacă sunt un nenorocit de criminal. O zi cu ea, este ca și când nu mai am nevoie de nimic altceva în viața mea. Ea este tot ce mi-aș putea dori de la o femeie. Îmi aduce împlinire, ca nimeni altcineva. Mă excită cum nu a făcut-o nicio altă femeie. O doresc, cum nu am dorit în viața mea așa ceva.

Cum aș putea să neg că sunt aprins maxim după ea?

— Scumpa mea, ești perfecțiunea în persoană... Și ești perfectă pentru corpul meu.

Și încep să o frec ușor între picioare, umezindu-mi degetele în ea, penetrând-o cu ele și

ieşind din nou pentru a mă juca cu clitorisul ei, umezit de mişcările mele ritmate.

Ea geme şi se agaţă de părul meu, iar eu îi răspund muşcând-o de sfârc.

O conduc încet, cu spatele, spre o canapeaua din apropiere şi o întind cu un genunchi îndoit, iar celălalt picior i-l las să atârne pe margine, pe podea. Mai acord puţină atenţie sânilor deja umflaţi de dorinţă şi apoi mă ridic să o sărut cu poftă, degetele mele, încă jucându-se în umezeala ei. Limba mea e dornică să guste toată gura ei şi ea geme de plăcere, când încep să imit mişcările degetelor mele în ea.

Apoi mă desprind din acea sărutare, când simt că rămân fără suflare şi cobor direct între picioarele ei. Îi sărut labiile suculente, lingând-o, sugând-o şi continuu jocul ameţitor al degetelor mele, în timp ce limba mea acordă mai multă atenţie clitorisului.

— Eşti delicioasă, scumpa mea... Nu ştiu dacă o să mă satur de tine până la 12...

— Ah, Colin! Nu te opri!

O ascult şi continuu aceleaşi mişcări şi acelaşi ritm.

— Spune-mi cum îţi place, zic eu şi apoi gem când buzele mele îi sug clitorisul.

— Așa! Așa e foarte bine!

Gem din nou și vibrațiile sunetelor mele o fac să scoată sunete minunate de plăcere.

— Mai repede, șoptește și îmi dau seama că e tot mai aproape.

Măresc ritmul degetelor mele când o pătrund și, din nou, cele trei degete în ea au efectul mult dorit și buzele mele lipite de același loc o fac să tremure și să aibă un nou orgasm puternic când își înfige degetele în umerii mei.

O privesc, încordată, cu capul pe spate, dar continuu să o sărut ușor și să suflu spre păsărica ei umedă, până când corpul și respirația ei se liniștesc.

— Îmi place atât de tare să te văd când ai orgasm, șoptesc când vin lângă ea și îi sărut maxilarul, apoi lobul urechii.

O sărut încet, pentru că ea încă stă cu ochii închiși, așteptând ca respirația să i se liniștească.

— Și mie îmi place când tu mă duci la orgasm.

Deschide ochii și chipul ei este calm și luminos. Și îmi zâmbește.

— Ești extraordinar.

— Dacă altă femeie mi-ar fi zis asta, aș fi zis că e un text ieftin. Dar văzându-te cum explodezi de plăcere în gura mea, nu am cum să nu mă simt extraordinar.

— În special când știi că ești singurul bărbat care a reușit asta.

Și, pentru o secundă, sunt pe punctul să îi spun că vreau să rămân singurul. Că nu vreau ca alt bărbat să se atingă de ea.

— Sper să nu mi se urce la cap, zic în schimb și îi fac cu ochiul.

O sărut pe buze scurt și reușesc să mă strecor lângă ea, pe canapeaua nu foarte lată. Vreau să o țin lipită de mine câteva minute.

— Mai stăm puțin așa și, apoi, comandăm de mâncare. O să avem o noapte lungă, sunt sigur.

Ea chicotește.

— Mă simt prost că mă folosesc de tine și nu îți dau măcar o supă.

Încep să râd.

— Știam eu că mă vrei doar pentru corpul meu. Și uite că tot m-am întors la tine și am să tot continuu să o fac. Sper doar să nu te saturi de mine prea curând.

Glumesc, dar eu știu foarte bine că vorbesc serios. Sper ca ea să nu afle adevăratul motiv pentru care m-am apropiat de ea și mai ales ce urmează să fac. Pentru că atunci sigur am să o pierd de tot.

Capitolul 6

Colin

Scumpei mele Anne îi place tare şi cu puţină durere. Aşa că, după ce mâncăm, o iau de mână şi o scap imediat de halatul care îi acoperă trupul frumos şi gol şi mă dezbrac din nou sub privirea ei flămândă. Îmi place la nebunie când mă priveşte aşa. Îmi place la nebunie când mă atinge şi mă explorează, ca şi când sunt primul bărbat din viaţa ei. O pătrund în forţă şi senzaţia umezelii ei direct pe membrul meu erect, când intru în locul acela cald şi mă strânge... este ceva cu care nu cred că am să mă obişnuiesc vreodată. Mereu surprinzător de bine. În ea. Cu ea. O muşc de buză când încep să îmi mişc şoldurile, îi strâng între degete sfârcul când măresc ritmul şi mă înfig tot mai repede şi o simt când explodează în jurul meu şi mă inundă cu lichidul cald care mă face să îmi dau drumul în acelaşi timp cu ea.

Mă fascinează femeia asta firavă care

doarme acum în brațele mele. Am epuizat-o când am întors-o deasupra mea și am lăsat-o să mă călărească, până când mușchii de la picioare începuseră să o doară, apoi am întors-o și am luat-o pe la spate la fel de puternic și adânc, lipindu-i câteva palme ușoare peste fund și, apoi, i-am găsit din nou clitorisul, care a dus-o imediat la orgasm.

Nu mă satur de ea. Nu contează câte ore petrec în ea, tot vreau mai mult. Ea mă face să mă simt așa, cu atingerile ei, cu privirea ei plină de poftă, cu vocea ei caldă și chicotelile dulci.

Dar nu mă satur nici de ea, cu glumele ei, cu spiritul ei de femeie care se vede că muncește foarte mult și vrea să realizeze cu adevărat ceva extraordinar.

Am ascultat-o vorbind despre un proiect ambițios, legat de un complex turistic, pe care dorește să îl dezvolte. Lucrurile frumoase pe care vrea să le facă acolo pentru cei cu copii, care nu au parte de toate facilitățile într-o stațiune de lux, de pachetele pe care vrea să le promoveze pentru seniori, chiar dacă mulți nu își permit. Sunt vise frumoase, dar sunt sigur că are nevoie de foarte mulți investitori și, totodată, nu

știu ce părere are șefa ei despre acest vis care nu pare că ar aduce foarte mult profit, pentru că este mai mult ceva umanitar.

Nu vorbește deloc despre această șefă. Și nu reușesc să obțin nicio informație în felul ăsta și, astfel, să aflu dacă ceea ce am acceptat să fac e corect sau nu. Am acceptat un job, dar eu sunt total acaparat de această femeie și continuu să îmi ignor sarcinile, să nu mai spun că eu mă apropiasem de ea cu un motiv, iar acel motiv s-a schimbat total. Iar clientul meu nu ar fi deloc mulțumit de modul meu de a acționa.

Când o am în brațe, nici nu mă interesează. Și, pentru prima dată, încep să mă gândesc cum ar fi să am o viață normală. Să renunț la a fi un asasin plătit și pur și simplu să mă retrag. Să mă pensionez. Bani am suficienți pentru o sută de ani de acum înainte, dacă ar fi să trăiesc atâta. Plus case, mașini și tot ce mi-am mai dorit. Dar niciodată nu am avut o femeie lângă care să mă simt atât de liniștit. Lângă care să îmi doresc să rămân până dimineață și multe zile chiar și după aceea.

Dar... trebuie să fac ceva ce nu îmi place. Contractul este acceptat și dacă nu îl respect, nu

numai ea va fi în pericol, dar și eu. Și ca să îl pot duce la bun sfârșit am nevoie de informații.

Mă ridic ușor din pat și iau din geaca de pe jos cele două microfoane pe care le-am luat pentru a le piti prin living unde ea petrece cel mai mult timp lucrând. Poate că o discuție cu șefa ei mă va putea ajuta să aflu ceva în plus.

Apoi deschid micul laptop și încerc să mă folosesc de talentul meu de a intra în sistemele calculatoarelor și... se pare că nu reușesc. Mai încerc câteva metode și tehnici, dar... parcă aș încerca să sparg un calculator de la NASA. Ferestre peste ferestre și un sistem de securitate cum nu am văzut în viața mea. Ce dracu'?!

După alte multe încercări, decid să renunț. Nu îmi rămâne decât să mă mulțumesc cu microfoanele ascunse.

Mă întorc în pat lângă ea și adorm cu greu. Nu pot să nu mă simt vinovat că fac așa ceva. Că o spionez. Mă simt ca un nenorocit, pentru că ea are încredere în mine, iar eu știu că greșesc.

Chiar dacă mă gândesc la tot felul de scuze, cum că ceea ce fac este pentru siguranța amândurora, știu că greșesc. Dar momentan nu am altă soluție.

*

Veștile nu sunt bune deloc.

Este ziua în care ținta mea susține discursul pentru un grup de doar câțiva oameni. Iar invitația mea nu îmi permite accesul. Am analizat într-o noapte șansa mea la conferință și singura mea variantă este să mă strecor prin aerisire și să trag de acolo. Dar mai greu cu ieșitul, fără să fiu reperat de cineva. E riscant.

Și, pe lângă asta, microfoanele mele nu funcționează. Am instalat alte două și m-am lovit de același bruiaj, ceea ce mă face să cred că este un dispozitiv în camera ei care îmi bruiază frecvența. Așa că nicio informație. Nici măcar de la cei doi informatori ai mei care m-au costat o mulțime de bani degeaba. Pentru că nu au găsit nimic. Nici măcar despre Anne, ceea ce mi se pare foarte ciudat.

Dar coșmarul nu se termină. X, informatorul meu de bază, cu care lucrez cel mai des și ne considerăm oarecum parteneri la unele contracte, îmi dă cea mai urâtă veste, una la care, sincer, mă și așteptam.

— Omule, treaba e urâtă și pentru tine.

— Ce vrei să spui? îl întreb calm.

— Clientul tău este disperat. Și nu numai că a angajat un hitman de rezervă, în cazul în care tu nu îți îndeplinești misiunea, să o facă în locul tău, dar a mai angajat unul care să te lichideze pe tine, dacă nu îți faci treaba.

Înjur printre dinți și îmi trec mâna prin păr.

— Ai idee cine sunt?

— De banii pe care mi i-ai trimis, am reușit să aflu. Sunt doi vechi „prieteni" de-ai tăi ruși. Frați.

Știu cine sunt. Nu sunt asasini plătiți, sunt mercenari. Nu au pic de conștiință și ar omorî-o pentru bani și pe Maica Tereza, dacă săraca ar mai trăi.

— Treaba devine urâtă.

— Și mă tem că mai ai câteva ore la dispoziție. Sper să o rezolvi într-un fel și să scapi cu viață.

— Mersi, X.

— Ai grijă de tine, Corbule.

În clipa următoare nu pot să nu mă gândesc la Anne. Este în pericol.

Așa că decid să o sun să văd ce face. Dimineață când am plecat din camera ei, îmi spunea

că are emoții pentru că are o zi foarte grea și trebuie să facă exact ce nu îi place și anume, să vorbească cu foarte mulți oameni.

Răspunde de la primul apel.

— Vocea ta este singura care mă poate liniști. Chiar aveam nevoie să te aud.

Cum să mă mai gândesc la altceva, când femeia pe care o doresc îmi spune așa ceva?

— Așa nasoală îți e ziua?

— Par prea siropoasă dacă îți spun că indiferent de zi, vocea ta are același efect minunat?

— Hm... un pic. Dar mă bucur să aud asta. Ce faci?

— Nu bine. Este foarte multă agitație și asta îmi creează o stare de disconfort și mai mare.

— Sunt sigur că nu este prima dată când ei organizează o conferință. O să fie bine.

— Mda... Doar că am omis să îți spun că trebuie să țin un discurs mai târziu și asta accentuează neplăcerea mea.

— Am încredere în tine că o să faci treabă bună. Vrei să vin să îți fac galerie?

— Știi ceva? Cred că mi-ar fi de mare ajutor. Plus că mă simt cam singură pe aici și toți

sunt pe mine, ca furnicile pe o bucată de măr. Mi-ar prinde bine o față familiară. O să pun pe cineva de pe aici să îți aducă o invitație. Nu trebuie să te grăbești, că eu o să vorbesc abia peste două ore.

— Două ore?

Întrebarea îmi scapă, pentru că ceva nu îmi sună a fi în regulă cu timpul ăsta.

— Da, știu... Hai că e destul timp și sincer chiar m-ar bucura dacă ai fi acolo.

— Ok. O să fac tot posibilul să ajung.

Peste două ore este și discursul țintei. Oare vor vorbi împreună sau în săli diferite?

Lucrurile se complică tot mai tare.

Cinci minute mai târziu, un angajat al hotelului îmi aduce invitația împreună cu desfășurătorul programului.

Și atunci lumea se oprește în loc.

Peste două ore, mai exact la ora 13 fix în program este discursul Deannei Watson. Sau cum este semnat pe invitația albă cu un stilou albastru „Te aștept! Sugativele astea de energie deja m-au obosit! xoxo, Deanne.".

Și totul se leagă în capul meu. Nu a existat niciodată o șefă. Anne este „șefa". Anne este

ținta. Contractul. Cea pe care eu trebuie să o omor.

Cad în genunchi cu hârtiile mototolite în mâna mea. Cum puii mei rezolv situația asta de căcat?!

Anne

Lucrurile nu sunt întotdeauna așa cum par. Eu la suprafață sunt o persoană plină de încredere și mereu zâmbitoare, însă acum tremur din toate oasele. Urăsc să vorbesc în public. De fiecare dată îmi promit că este ultima dată când mă mai supun unui asemenea chin, dar mereu mă trezesc că fac acest compromis, pentru că mă gândesc la efectele pozitive pe care discursul meu le va avea. Urmează să vorbesc acestui mic grup de oameni despre proiectul meu, în principal, despre complexul pe care o să îl dezvolt și sper ca ei să vadă beneficiile și să construim împreună acest tip de loc în mai multe orașe.

Singură pot să fac unul, două, dar cu ajutorul lor putem face mult mai mult bine.

Așa că uite-mă cum stau momentan pitită în baia mică și las apa rece să îmi curgă pe palme, pentru a mă liniști, până când îmi vine rândul.

Telefonul îmi sună și sar ca arsă. Încerc să îmi potolesc bătăile inimii când îi răspund Sofiei.

— Hey, prințesă! Ce faci?

Încerc să par relaxată. Încerc. Nu zic că îmi și reușește. Nu cu ea, care mă cunoaște la fel de bine ca celelalte fete din grupul nostru.

— Cum ești?

— Agitată ca o doză de Cola scăpată pe jos. De pe o clădire. Dar îndată ce o să fiu acolo pe scenă, o să îmi treacă. Așa pățesc mereu.

— Aham...

Vocea ei pare îngrijorată.

— S-a întâmplat ceva? Zi-mi repede, că mai am vreo 15 minute până vine rândul meu.

— Păi... Nu știu dacă e ceva de zis sau e doar paranoia mea după povestea cu răpitorii mei.

Mă încrunt pentru că nu îmi place cum începe. Acum câteva luni Sofia a avut de-a face cu niște oameni care au încercat să o răpească

pentru a obține bani de la Casa Regală a Spaniei, care este familia ei. Din fericire, a scăpat aproape teafără datorită bodyguardului ei la vremea respectivă, Nicholas, care acum este, cum am mai spus, jumătatea ei.

— Știi că nu am fost deloc încântată de amenințările pe care nebunul ăla ți le-a aruncat când ai câștigat licitația pentru complexul tău și, așa cum ai bănuit, omul cam are o obsesie să îți fure toate licitațiile la care participi tu și, în același timp, să facă probleme colaboratorilor tăi prin Florida. Omul este un mafiot, iar tu îi cam stai în cale.

— Orgoliul masculin, Sofia. Sunt tânără, frumoasă, aș zice și cu mult mai mult succes decât el. E normal să ia foc că sunt mai bună decât el.

— Deanne... Dacă amenințările lui sunt pe bune? Tu știi că în hotelul tău s-au cazat aseară doi ruși care, după informațiile obținute de Nicholas, sunt asasini plătiți?

— Sofi... Hai să nu exagerăm... dar îndată ce spun asta, mă gândesc dacă ea are dreptate.

— Sunt îngrijorată, așa că am angajat două persoane să te păzească cât ține conferința asta.

Ar trebui să fie deja acolo. Nicholas ți-a trimis acum un mesaj cu datele lor, poze, nume și ce mai ai nevoie să îi recunoști.

Deschis sms-ul, mă uit repede și apoi mă plâng la ea.

— Gărzi de corp. Exact ce nu îmi place.

— Nici mie nu mi-a plăcut ideea, dar uite cum mi-a salvat viața. Vor sta cu tine până te urci în avion și vii acasă.

Corect. După conferința asta se presupune că plec înapoi spre New York. Dar nici nu am apucat să discut cu Colin despre noi doi. O să vină, sper, la discursul meu și atunci o să afle mai multe despre mine. Oare cum o să reacționeze?

Nu mă obligă nimeni să plec prea curând de aici. Aș putea să mai stau câteva zile cu el... dacă vrea și el asta. Ne-am simțit prea bine împreună ca să se termine totul așa brusc. Sper ca azi să am ocazia să discut cu el acest aspect. Viitorul nostru. Pentru că sper să fie unul.

— Deanne? vocea elegantă a Sofiei mă aduce la realitate.

— Ok. Eu sunt la baie acum. Dă-le numărul meu de telefon să mă sune când ajung. Chiar

dacă mă îndoiesc că ruşii ăia au venit pentru mine.

— Şi eu sper la fel, dar aş prefera să luăm nişte măsuri de protecţie.

— Bine. Să mă sune.

— Acum le transmite Nicholas. Ai grijă de tine şi dă-ne un semn după ce termini.

— Te pup, Sofi! Vorbim mai încolo.

Închid cu ea şi mă uit din nou la reflexia mea în oglindă. Cum dracu' să fie doi asasini pe urma mea când mai mult ca sigur nici măcar nu ştiu cum arăt? Eu şi Tara am lucrat intens la a şterge de pe net orice poză de-a mea. Iar la evenimentele la care am mai participat, cei prezenţi nu aveau acces cu telefoanele mobile sau alte dispozitive. Şi mereu am luat măsuri extra pentru a preveni ca astfel de imagini să scape. Deanne Watson este doar un nume, dar nu şi un chip. Controlez totul din spatele unui monitor, iar singurele videoconferinţe le am cu prietenele mele şi foarte puţini oameni de încredere.

Zâmbesc. Sunt sigură că Sofia îşi face griji degeaba.

Ies din baie şi lângă uşă este un bărbat într-un costum negru, foarte serios, şi imediat

îl recunosc ca fiind unul dintre cei care trebuie să mă apere.

— Domnișoară Watson, numele meu este Henry Thompson. Am fost trimis de către Nicholas Shannon. Colegul meu verifică perimetrul și se asigură că sala este sigură.

— Mulțumesc, zic scurt.

— Mai avem 5 minute, dar coordonatorul evenimentului a spus că e posibil să începeți cu 10 minute peste program, din cauza unor probleme la sistemul de sonorizare.

— Este o anticameră aici în dreapta. Mi-au zis să aștept acolo până îmi vine rândul.

Îi fac semn să mă urmeze și ne îndreptăm spre camera unde mi-am lăsat geanta și cartonașele cu notițe. El intră primul, iar eu îl urmez abia când îmi spune că este liber.

Oare așa s-a simțit și Sofia când avea gărzile de corp după ea?

Îmi iau cartonașele în mână și încep să le răsfoiesc, când se aude un ciocănit în ușă.

Henry cel sobru merge să deschisă, dar într-o secundă aud o pufnitură și acesta cade ca secerat pe podea, cu sânge curgându-i din frunte.

Ce mama dracului?!?

Sar de pe scaun și în cameră intră imediat un bărbat înalt, cu un corp masiv care îndreaptă spre mine un pistol cu amortizor.

Verifică pulsul celui întins pe jos, de parcă ar fi avut vreo șansă să supraviețuiască și își ridică privirea urâtă spre mine.

— Deanne Watson.

Nu este o întrebare. Îl privesc speriată și nu îmi vine să cred că o să sfârșesc aici. Așa.

— Emanuel Cortiga îți transmite toate cele bune.

Rânjește la mine și parcă văd glonțul cum intră pe țeavă, așa că închid ochii strângându-i cu putere.

Dar o altă pufnitură mă face să tresar și cu toate astea nu simt că am fost lovită. Apoi o altă pufnitură și atunci decid să deschid ochii.

În ușă, tot cu un pistol cu amortizor îndreptat spre rusul masiv care zace pe jos într-o baltă de sânge ce se mărește tot mai tare, este Colin.

Capitolul 7

Anne

Dintr-un pas este lângă mine examinându-mi corpul.

— Ești bine? Te-a rănit?!

Vocea lui frumoasă este acum agitată. El este agitat. Dar eu sunt blocată. Ce dracu' se întâmplă?

— Ce...? Cine...?

— Trebuie să plecăm acum. Nu știu dacă mai sunt și alții trimiși.

Eu nu reușesc să mă mișc. Este un nod în gâtul meu și nu cred că mai sunt capabilă nici să scot un cuvânt. În fața mea sunt doi bărbați morți, iar între mine și ei, Colin. Cu un pistol în mână, el tocmai mi-a salvat viața?

— Cine ești?

Reușesc cu greu să formulez întrebarea și să îmi ridic ochii spre el, dar privirea lui este întunecată și, cu toate astea, vocea lui pare că vrea să mă liniștească.

— Îți răspund la toate întrebările, dar trebuie să te scot de aici cât mai repede. Mă tem că mai sunt și alții.

Hipnotizată de vocea lui, îl las să mă ia de mână și îl urmez.

*

Colin

Mulțumesc tuturor entităților din toate religiile că am reușit să ajung la timp să o salvez! La milimetru am ajuns, exact când nenorocitul ăla se pregătea să tragă.

Acum e lângă mine în mașina pe care o aveam parcată în apropiere, pentru urgență. Și uite că urgența a venit. Ea nu zice nimic, dar corpul îi tremură din cauza șocului. Încerc să o liniștesc.

— Ești în siguranță acum, îi spun încet. Ajungem în câteva minute într-un loc sigur.

— Cine ești?

Mă întreabă din nou, cu vocea aproape stinsă.

— Colin, răspund încet.

— Colin White?

Trag aer adânc în piept. Nu vreau să o mai mint. Chiar dacă soarta mea o să depindă de ea din momentul ăsta.

— Colin Flavin.

Privirea ei este imediat ațintită spre mine.

— Am ajuns, spun, răsuflând ușurat că nu mai are timp de alte întrebări care ar putea să o sperie și mai tare și cine știe cum o să reacționeze.

Așa că intru cu mașina în parcarea subterană a clădirii și o iau din nou de mână, conducând-o spre lift.

Singurul loc sigur în momentul ăsta, este casa mea.

Iar ea este prima femeie și primul om pe care îl aduc aici.

De îndată ce este în siguranță în apartamentul meu, îmi arunc geaca pe jos și mă duc spre ea, care stă în mijlocul livingului și privește în jur.

Nu pot să mă abțin să nu îmi pun mâinile pe brațele ei subțiri. Poartă o rochie neagră pe corp și pantofi cu toc de aceeași nuanță. Pe umeri mai are un sacou, pe care îl strânge în jurul corpului când o ating. Și face un pas în față, îndepărtându-se de mine.

Oftez.

Vin iar lângă ea, dar de data asta mă opresc în faţa ei, la distanţă de aproape un metru.

— Nu vreau să îţi fac rău. Eşti prea importantă pentru mine.

Îşi ridică privirea spre mine şi văd că are lacrimi în ochi. Iar asta îmi rupe sufletul. Nu ştiu dacă e şocul de la ceea ce s-a întâmplat în ultimele minute, sau e rănită pentru că îşi dă seama că am minţit-o. Şi nu ştie nici măcar un sfert din tot adevărul...

Îmi trec o mână prin păr.

— Ştiu că ai o mulţime de întrebări şi sunt dispus să îţi răspund la toate, numai să ai încredere în mine.

Mă priveşte cu scepticism şi nu zice nimic. Fug repede în dormitor şi mă întorc cu o pătură.

— Aici suntem în siguranţă. Asta este casa mea şi nimeni nu ştie de ea. Nimeni nu a mai fost aici.

Îi întind pătura şi îi fac semn să se aşeze pe canapea. Ca un robot, ia pătura şi se aşază absentă.

— Vrei să îţi fac un ceai? Sau apă?

— Vreau să îmi spui ce dracu' se întâmplă.

Acum e acum. Ține pătura în poală, dar mai mult ca să o strângă în pumnii ei mici. Privirea ei mă țintește ca o săgeată și pe lângă spaima din ochi, văd și furie.

Trag un scaun în fața ei și mă așez.

— Bărbatul pe care l-am împușcat era trimis să te omoare.

— Rușii, șoptește ea și nu știu de unde știe despre ei.

— Îi cunoșteai?

— Nu. Aflasem cu câteva minute înainte că doi ruși suspecți sunt în hotel și de aceea aveam și două gărzi de corp. Cealaltă gardă de corp... celălalt rus...

— Morți. Rușii s-au ocupat de gărzile tale de corp, iar eu din fericire am scăpat de ruși. Dar nu știu dacă mai e și altcineva.

— Cine ești?

Întrebarea asta răsucește cuțitul în rană de fiecare dată.

Din fericire telefonul îi sună și îl scoate timidă din buzunar. Parcă se așteaptă să îi interzic, în schimb îi spun:

— Răspunde doar dacă este o persoană pe care o cunoști foarte bine. De preferat nu cineva

din hotel. Posibil să aibă telefonul urmărit și să ne afle locația.

Aprobă din cap și răspunde.

— Sofi, te sun eu mai târziu.

Ascultă persoana cealaltă care pare că vorbește foarte agitată și continuă, la fel de hotărâtă.

— Sunt bine. Colin m-a scos de acolo. Te sunt mai târziu când înțeleg și eu ce se întâmplă.

Închide după o altă replică a celeilalte persoane și are din nou atenția asupra mea.

— Acum vorbește.

Îmi trec din nou o mână prin păr și încep.

— Eu sunt un hitman. Asasin plătit.

Ochii ei se măresc și respirația parcă i se oprește.

— Accept un contract doar după ce mă asigur că ținta își merită soarta. Până acum pot spune cu siguranță că nu am omorât niciun om nevinovat. Acum câteva zile am primit un nou contract, ținta fiind o femeie care se ocupa mai mult cu afaceri murdare și era suspectă chiar și de uciderea unor persoane. Cel puțin așa susținea clientul. Timpul era prea scurt să verific

informațiile, așa că am acceptat jobul pentru că deja eram aici și astfel puteam câștiga timp pentru a afla mai multe despre țintă.

Chipul îi devine tot mai palid, dar ca o șoaptă aud cuvintele ei:

— Ținta sunt eu.

— Ținta era Deanne Watson.

— Dar sunt minciuni ce ai spus despre mine...

— Știu. Anne.... Erai singura persoană care putea oferi informații despre cea pe care toată lumea o suspecta ca fiind șefa ta. Tu te-ai dat drept asistenta ei și erai singura care o putea identifica pe Deanne.

— Adică... Te-ai folosit de mine.

Oftez... Sunt un prost care nu știe să își aleagă cuvintele... Dar nu pot să neg.

— Am vrut doar să te urmăresc de la distanță. Nu aveam de gând să te contactez, dar tu ai făcut-o. Și după doar câteva minute eram deja atras de tine și eram conștient că lucrurile se vor complica foarte mult. Am acceptat contractul pentru că dacă îl refuzam, știam că altcineva va veni în locul meu și tu, fiind singura persoană de contact, erai în cel mai mare pericol.

— Tu ai fost trimis să mă omori.

— Dar nu am făcut-o. Și nu am de gând să o fac. Acum tot ce vreau este să te protejez.

— De ce?

— Serios? Mă întrebi asta?

— Da.

— Pentru că s-a întâmplat ceva între noi în zilele astea. Între Colin și Anne. Ceva frumos, care m-a făcut să mă gândesc pentru prima dată în viața mea cum ar fi să renunț la ceea ce fac și să am o viață liniștită alături de o femeie frumoasă, inteligentă și cu un suflet minunat. Alături de tine.

Lacrimile îi umezesc ochi și se preling încet pe obraji. Dar nu o simt mai aproape.

— Dar tu ai vrut doar să te folosești de mine și, în același timp, eu eram cea pe care trebuia să o omori.

Dumnezeule, este atât de speriată. Se face mică în colțul de canapea și privirea îi e pierdută.

— De ce vrea toată lumea să mă omoare? Nu am făcut nimic greșit...

Îmi vine să o iau în brațe, dar nu cred că mă lasă. Dar trebuie să fiu mai aproape de ea.

Mă duc lângă canapea și mă așez în genunchi pe jos, lângă ea.

— Tot ce vreau acum este să te protejez. Încerc să aflu dacă mai sunt și alții, pentru că omul ăla este disperat să scape de tine și, în momentul de față, știu că el este cel care merită să moară, pentru că e cel care face toate acele lucruri urâte de care te acuză.

— Emanuel Cortiga.

— Poți să îmi spui cu ce dracu' l-ai supărat așa tare?

— Complexul pe care vreau să îl construiesc în Florida. El vrea terenul ăla să facă ceva unde să își spele banii murdari. Este un loc cu foarte mult potențial și el va avea foarte mult de pierdut dacă eu continuu acel proiect. Plus că intenționez să mă mai implic în niște afaceri pe acolo care, la fel, îi vor afecta lui treburile murdare.

— Omul este un mafiot, iar tu ai venit cu o armată de oameni să faci curat pe acolo, nu-i așa?

— Cam așa ceva.

— Nu te-ai gândit că poți fi în pericol dacă te pui cu mafioții?

Ea clipește și se încruntă.

— Sunt una dintre cele mai bogate femei din SUA. Oamenii cu care lucrez sunt afaceriști de renume care mă respectă și nu s-ar coborî la un asemenea nivel. Nu mi-am imaginat că un porc va încerca să mă bage în aceeași cocină cu el și va încerca să mă omoare.

— Te-ai dus peste cocina lui... trebuia să te aștepți.

— Greșit. Acolo nu este o cocină și în nici un caz a lui. El este doar un porc ce încearcă să intre în grădina unor oameni care sunt din altă ligă.

— Ai dreptate.

Încerc să îmi pun o mână peste a ei, dar și-o retrage și renunț.

— Nu ai încredere în mine.

— M-ai mințit, Colin. Am avut niște zile minunate alături de un bărbat care, de fapt era acolo să mă omoare.

— Eu nu văd lucrurile așa.

— Uimește-mă, îmi zice cu sarcasm.

— Sunt doar un om care s-a îndrăgostit de tine în aceste zile minunate, în timp ce încerca să își facă și treaba, adică să afle ceva despre o femeie coruptă.

Face o pauză și îmi analizează chipul.

— Dar eu nu sunt coruptă.

— Informațiile mele erau false, tocmai de aceea nu mi-am dus la bun sfârșit contractul și alții au venit să ne omoare pe amândoi.

Ochii ei se măresc din nou.

— Erau și pentru tine?

— Nu asta contează! Eu îți spun că m-am îndrăgostit de tine și tu deviezi subiectul?

— Tocmai am aflat că ai acceptat un contract pus pe numele meu și vrei să cred că în câteva zile te-ai îndrăgostit de mine?

Deja vocile noastre sunt ușor ridicate.

— Vreau să mă crezi că m-am îndrăgostit chiar mai repede decât în trei-patru zile! Nu îmi spune că tu nu simți nimic!

Clipește de câteva ori.

— Dar tu omori oameni!

— Și asta înseamnă că sunt din piatră și nu pot să mă îndrăgostesc? Oamenii se pot schimba, Anne. Tu mă faci să îmi doresc asta.

Închide ochii și clatină din cap. Încă nu are încredere în mine.

— Ne-am promis că o să fim sinceri unul cu celălalt și chiar dacă am evitat să îți spun

adevăratul motiv pentru care eram la hotel, tot ce s-a întâmplat între noi a fost real pentru mine. Am fost total deschis cu tine. Dar am nevoie să știu dacă și pentru tine a însemnat la fel.

— Nu știu... spune încet. Credeam că da... Dar acum nu știu. Nu îmi pot da seama ce simt.

— Ai nevoie de timp, știu asta.

— Nu știu dacă timpul mă va face să am din nou încredere în tine, Colin.

Din nou lacrimile i se preling pe obraji.

— Eu sper că da. Dar până atunci, trebuie să am grijă de tine.

Oftez și atât de mult îmi doresc să o ating, încât simt că se rupe sufletul în mine pentru că îmi este interzis acest lucru.

— Ai încredere în mine că fac tot posibilul să te țin în siguranță?

Spre surprinderea mea, ea probă încet din cap și respir ușurat.

Mă ridic în picioare și mă duc la laptopul meu, unde îmi contactez imediat informatorul și îl rog să afle dacă mai sunt și alți nenorociți pe urmele ei.

— Până aflăm dacă mai e cineva pe urmele noastre, am nevoie să contactezi cât mai puține

persoane. Cum am spus, doar cei care știi sigur că nu au cum să aibă telefoane ascultate. Măcar câteva ore. Stăm aici până primim vești și când drumul e liber, o să te duc la aeroport. Pot să aranjez cu cineva pentru un avion privat.

— Am și eu, nu e nevoie...

Normal că are. Uit mereu pe cine am, de fapt, în fața mea.

Dar în același timp sunt conștient că ea nu o să fie în siguranță până când nenorocitul ăla dispare de pe fața pământului. Chiar dacă ea o să mă accepte sau nu, trebuie să o știu în afara oricărui pericol.

Așa că mai las câteva mesaje unor „colegi de breaslă" care sper să fie de acord să mă ajute în eliminarea acestei probleme. Suntem câțiva care respectăm un anumit cod, iar clientul acesta, nu numai că mi-a dat informații false, dar a și încercat să mă omoare, înainte de a-mi expira timpul pe care îl aveam pentru a-mi onora contractul. Nu că aveam de gând să o fac, în special după ce am aflat adevărata ei identitate, dar el nu avea de unde să știe asta.

În timpul ăsta ea dă un singur telefon, dar nu aud nimic din discuția ei. Este destul de

scurtă, iar când iese din camera mea unde se retrăsese pentru a avea intimitate, îmi spune că a aranjat ca cineva să se ocupe de lucrurile ei lăsate în camera de hotel.

Este mare nebunie acolo și foarte multă poliție, ținând cont că au apărut patru cadavre. Și eu mi-am lăsat lucrurile, dar după ce o să știu că ea e pe teren sigur, o să mă duc ca o floare la hotel să îmi fac check-out-ul. Din fericire, pe camere se vede ca și când am plecat dimineață, dar am reușit să mă strecor înapoi, fără să fiu reperat. Mai greu a fost cu ieșirea din hotel împreună cu Anne, dar și acolo am reușit să acopăr urmele și să distrug câteva camere pe traseu.

Câteva ore mai târziu, ea este tot pe canapea, epuizată din cauza celor întâmplate, dar a reușit să adoarmă. Stau ca prostul și o privesc și visez cu ochii deschiși că sunt lângă ea și o țin în brațe.

După reacția de mai devreme, când și-a retras mâna, nu am mai avut curaj să mai încerc. Cine ar vrea să fie atins de un criminal? Am mâinile mânjite de sânge și am făcut-o fără ezitare, pentru bani, ani la rând. Și acum că am întâlnit-o,

mă aștept ca tot trecutul meu să fie iertat și eu să îmi merit locul lângă ea? Mai greu...

În timp ce ea doarme liniștită acoperită cu pătura mea, primesc mesaj de la informator care îmi spune că nu mai este momentan nimeni în oraș pe urmele ei. Normal că nimeni nu se bagă, după ce am dat zvon în țară și pe toate serverele unde se tranzacționează astfel de „afaceri" că acest client te angajează și apoi trimite mercenari după tine. Asta a supărat pe mai mulți și e cam greu să mai găsească pe cineva dispus să accepte contractul lui.

La scurt timp după aceea, 3 „colegi" îmi spun că sunt dispuși să mă ajute. Am planul în cap. Știu tot ce am nevoie despre acest Cortiga ca să mă duc peste el și să-l elimin.

Așa că mă duc lângă Anne. Este atât de frumoasă... Și știu că trebuie să îmi iau „la revedere" de la ea, iar asta îmi sfâșie inima. Nu aș vrea să o trezesc. Aș vrea să dispară toate problemele și ea să rămână lângă mine.

Oftez.

„Vise, băiatule. Scapă tu cu viață după ce te duci peste ăla în Florida și apoi vezi dacă mai exista vreo șansă."

Capitolul 8

Anne

O mână caldă îmi mângâie brațul, dar după toată nebunia prin care am trecut în ultimele ore, sar speriată, dar vocea lui mă liniștește imediat.

— Sunt eu. Ești în siguranță.

Clipesc de câteva ori să îmi limpezesc ochii.

— Am adormit...

— Aveai nevoie de puțină odihnă.

Vocea lui e caldă. Și asta nu mă ajută cu nimic. De ce el, un asasin, poate să fie atât de liniștitor? Sunt confuză... Foarte confuză. Nu știu ce simt, ce o să se întâmple, cine este el cu adevărat... Știu doar că sufletul mă doare foarte tare și îmi vine să plâng de fiecare dată când îl privesc.

— Am vorbit cu sursele mele și se pare că e liniște momentan. Poți să vorbești cu pilotul să pregătească avionul și să te întorci în State.

— Probabil că autoritățile vor vrea să vor-

bească cu mine, dar rezolv cu ei după ce aterizez.

— Așa ar fi de preferat, însă te rog să îți angajezi câțiva oameni care să stea pe lângă tine o perioadă. Tipul ăla nu o să renunțe prea ușor și, măcar o perioadă, ar trebui să iei măsuri suplimentare pentru siguranță.

Aprob ușor din cap, fără să îmi ridic privirea spre el. Mi-e greu să mă uit în ochii lui albaștri.

Dar el insistă.

— Uită-te la mine, Anne. Sau trebuie să îți spun Deanne?

— Deanne. Anne îmi spuneau câțiva din familie când eram mică.

Oftează.

— Ce s-ar fi întâmplat dacă îți spuneam din prima seară tot numele meu?

— Oricum n-aș fi onorat contractul. De când te-am văzut prima dată în lobby, mi-am dat seama că ești o persoană bună, care zâmbea plăcut celor din jur și era foarte politicoasă. De aceea nu mi-a trecut nici măcar o secundă prin cap că tu ai putea fi femeia coruptă și rea pe care mi-o descrisese clientul.

— Și ce s-ar fi întâmplat cu noi? întreb și pentru prima dată îmi ridic privirea spre el.

E atât de frumos. Privirea lui atât de caldă. Și pe chip îi apare un zâmbet dureros, care îi scoate în evidență gropițele ce-mi trimit fluturi în stomac de fiecare dată.

— Eram pe jumătate vrăjit de tine înainte să îmi spui numele tău. Deci nu mai aveam cale de întoarcere, decât alături de tine.

Deschid gura să spun ceva, dar nu știu ce. Cuvintele lui sunt frumoase, dar ale mele rămân blocate ca un nod în gât. Închid ochii și las o doză mare de aer să îmi iasă din piept, de acolo de unde o durere tot mai mare își face tot mai accentuată prezența. Observă ezitarea mea și continuă cu tristețe evidentă în glas.

— Contactează-ți pilotul. Trebuie să te întorci acasă acum, cât nu e nimeni pe urmele tale și apoi nu o să le mai fie prea ușor să te găsească. Este un aeroport privat în afara Londrei. O să te duc eu până acolo.

Aș vrea să îl întreb ce o să facă după aceea. Aș vrea să știu dacă o să îl mai văd vreodată. Aș vrea să știu multe, dar cu toate astea... nu vreau să știu nimic.

Nu pot să mă gândesc la un viitor alături de omul care trebuia să mă omoare. Chiar dacă, de fapt, mi-a salvat viața, el a ucis multe alte persoane.

O jumătate de oră mai târziu suntem în mașină și o tăcere apăsătoare ne înconjoară. Vreau să sparg gheața, dar singura întrebare care mi se învârte prin cap este una foarte nepotrivită. Și totuși o fac.

— Pot să te întreb ceva?

Aprobă din cap, după ce îmi aruncă o privire scurtă, uimit probabil că sunt dispusă să vorbesc.

— Câți oameni ai omorât până acum?

Mârâie, vizibil deranjat de întrebare.

— Asta e ca întrebarea pe care i-o pui unei femei când o întrebi cu câți bărbați s-a culcat.

— Dacă nu vrei să îmi spui, nu este problemă.

— Nu am un răspuns, Anne. Fac asta de aproape 15 ani. Plus vreo doi ani în niște găști dubioase de prin Dublin, unde eram trimis să dau un exemplu celor care nu plăteau la timp datoriile.

— Îmi pare rău pentru adolescența ta. Nu

aș fi bănuit, pentru că nu am văzut cicatrici sau alte semne.

— Operații estetice, zice scurt. Nu aveam nevoie de semne particulare.

— Am înțeles.

Mă privește din nou, dar revine imediat cu ochii la traseu.

— Pot să te întreb și eu ceva? zice zâmbind ușor în colțul gurii.

— Sper că nu mă întrebi câți bărbați am avut.

Râde tăcut și nu pot să nu mă bucur de chipul lui frumos. Și din nou acele gropițe. Chiar dacă sufletul meu strălucește când le vede, chipul meu rămâne la fel de îndurerat. Pentru că știu că este ultima dată când am să îl mai văd zâmbind.

— Am o curiozitate, dacă tot îmi permit să fiu sincer până la capăt. Oricum nu știu dacă vreodată o să mă ierți pentru ceea ce sunt, măcar să mărturisesc tot.

— Spune.

— Într-o noapte am încercat să îți accesez laptopul și am dat de cel mai puternic sistem de securitate întâlnit vreodată. Plus că am

lăsat vreo două microfoane, care nu au funcționat din cauza unor bruiaje dubioase. Știi ceva despre cele două situații?

— Nu crezi că ar trebui să începi prin a-ți cere scuze că, după ce te-ai culcat cu mine, ai încercat să îmi încalci intimitatea?

— Știi foarte bine că îmi pare rău pentru tot ce am făcut, gândindu-mă la contractul meu.

Din nou e trist. Nu e un rol, este vizibil supărat de situația în care suntem și regretul i se citește pe chipul obosit.

Așa că, după câteva clipe de tăcere, decid să îi răspund.

— Oriunde mă duc, am un mic dispozitiv de bruiaj al sistemelor de supraveghere. Microfoane sau camere de luat vederi. Este o obsesie de-a mea de a nu ști lumea cum arăt, tocmai de aceea ieșirile mele în public sunt doar în grupuri restrânse cu acces controlat. Vreau să am posibilitatea să mă plimb prin parc sau pe stradă fără să fiu oprită de oameni.

— Îți place anonimatul.

— Atât cât pot. Iar despre laptop... este un sistem instalat de mine. Probabil că ești destul de bun cât să eviți sistemul de auto-distrugere

instalat dacă cineva încearcă să intre în el. Ai avut noroc că aveai acces direct la el, pentru că dacă cineva încearcă să îl acceseze de la distanță și nu are parolele... e vai de pielea lui.

Din nou mă privește, dar de data asta cu și mai multă surprindere și un zâmbet luminos pe chip.

— Să înțeleg că ești un mic hacker?

— Nimeni nu mai folosește termenul ăsta... dar nu. Nu sunt mică deloc. Sunt foarte bună în ceea ce fac, tocmai de aceea imobiliarele pentru mine sunt un... hobby. Adevăratii bani vin din softuri. Azi le creez, mâine le vând și apoi o viață întreagă îmi iau bani din utilizarea lor.

— Nu știu de ce mai sunt surprins. Ești cea mai deșteaptă femeie pe care am cunoscut-o.

— Mulțumesc, răspund timid. Nu prea îmi plac complimentele de genul ăsta.

— Sincere?

— Legate de realizările mele financiare.

Se încruntă.

— Nu ești mândră de ele?

— Ba da! Dar ele îmi aduc bani, nu fericire. Fericirea mi-o aduce, de exemplu proiectul despre care ți-am povestit. Banii aduc fericirea,

doar că fericirea mea adevărată vine atunci când ajut și pe alții.

— Presupun că ești implicată și în organizații caritabile.

— Destule.

— Sincer ești o sursă de inspirație. Poate că ar trebui să fac și eu ceva bun cu banii mei, în afară de a-i cheltui aiurea.

— Presupun că este un domeniu plătit destul de bine, nu?

— Destul de bine.

— Care e suma pusă pe capul meu?

— Două milioane de dolari. Dar probabil la ruși a ajuns mult mai mult.

— Dacă cineva o să mai încerce să mă omoare, o să mă ofer să îi plătesc dublu, dacă mă lasă în pace. Crezi că o să meargă?

— Nimeni nu o să se mai apropie de tine.

Pare foarte serios când spune asta, dar apoi completează.

— Apele se vor liniști, dar până atunci o să ai niște gărzi de corp și o să fii bine.

Zâmbește forțat și din nou se așterne liniștea. Și din nou devin conștientă că ne apropiem de destinația noastră și...

— Tu ce o să faci acum? mă trezesc că îl întreb.

Dar ridică din umeri.

— Am niște chestii de rezolvat și, după aceea, voi vedea.

Pare că nu dă importanță răspunsului, însă ceva îmi spune că doar mi se pare. Dar nu apuc să mai întreb ceva, că ajungem lângă intrarea pe pistă unde el oprește motorul și după o secundă de ezitare, coboară.

Afară e încă soare, dar eu tot îmi simt corpul rece. Îmi strâng sacoul pe lângă corp și cobor.

Vine lângă mine și mă privește în ochi, iar corpul meu se încălzește încet datorită privirii lui pătrunzătoare, care îmi face inima să îmi bată cu putere și sângele să fiarbă în mine.

— Avionul tău se pare că e pregătit.

— Așa se pare, răspund fără să mă uit spre avion.

Sunt tot mai conștientă că ăsta e momentul nostru de adio. Ultimele clipe împreună. Și apoi eu o să mă urc în avion spre un alt continent, iar el... probabil o să accepte un nou contract și o să continue să facă ce a făcut și până acum.

Nu mă pricep la despărțiri și, în ciuda a tot ce s-a întâmplat, nu mi-e ușor să plec acum de lângă el.

O mișcare în depărtare îmi atrage atenția și îmi dau seama că este Mike, pilotul, care îmi face cu mâna. Îi răspund cu același gest și apoi mă uit din nou la Colin. Nu știu cum să reacționez, ce gest să fac sau ce să zic în clipa asta, așa că întind o mână spre el.

— Probabil că ar trebui să îți mulțumesc că mi-ai salvat viața.

Îmi privește mâna și, oftând, mi-o strânge cu a lui.

— Ai grijă de tine, Anne.

Atingerea este la fel de caldă, așa cum este el, vocea lui, privirea lui.

Dar nu îmi dă drumul, decât după câteva clipe și astfel trec pe lângă el, cu greu stăpânindu-mi lacrimile.

Fac câțiva pași și deodată simt o mână pe brațul meu care mă întoarce și mă regăsesc în brațele lui, iar mâna lui se pierde în părul meu și acele buze moi se lipesc de mine, sărutându-mă cu disperare, cu poftă, devorându-mă, iar eu nu opun deloc rezistență. Limba mea îl întâmpină

cu aceeași nevoie de a-l gusta cu totul, degetele mele se adâncesc în spatele lui, aproape zgâriindu-l, dar nu ne interesează, pentru că știu că amândoi simțim în suflet o durere mai mare decât cea carnală.

Nu știu câte clipe sau minute durează sărutul nostru, dar când buzele noastre se desprind, suntem aproape fără aer, iar lacrimile mele se preling pe obraji.

Își lipește fruntea de a mea și continuăm să stăm lipiți.

— Îmi pare rău că lucrurile trebuie să decurgă așa... șoptește și îi simt respirația caldă pe chip.

Lacrimile curg și mai mult.

Strâng din dinți și cu toată puterea pe care o mai am în mine reușesc să mă desprind din îmbrățișare și să fac un pas înapoi. Am nevoie de distanță, altfel o să mă lipesc cu tot corpul de el și o să îl rog să nu mă lase să plec sau să vină cu mine.

Dar știu că lucrurile sunt prea confuze acum, iar noi trebui să ne despărțim. Cu toate astea, trebuie și el să știe ce simt:

— Și mie îmi pare rău. Sper....

Mă opresc. Nu știu ce sper. Să fie bine? Să aibă o viață fericită? Să îl revăd într-o zi? Clatin din cap închizând ochii și mă întorc pe călcâie spre avion.

Nu pot să mă mai uit spre el pentru că fiecare pas pe care îl fac mai departe de el lasă în urmă o bucată din sufletul meu. Lacrimile curg în tăcere pe obraji și, până ajung la avion, sunt deja cu pumnul în gură, mușcând din el, pentru a-mi opri nodul din gât, care e pregătit să îmi elibereze suspinele. Mă așez pe scaun și stewardesa închide ușa, iar eu îmi fac curaj să mă mai uit o ultimă dată spre el, dar nu mai este.

Acum totul e cu adevărat terminat. Și nu cred că am să îl mai văd vreodată.

Suspinele apar imediat și stewardesa vine speriată să mă întrebe dacă poate să mă ajute cu ceva. Fără să îi pot răspunde, îmi aduce un pahar cu apă și mă lasă să mă liniștesc. Avionul pornește imediat și în câteva clipe decolăm. Undeva pe la jumătatea oceanului reușesc să mă liniștesc și să adorm încă suspinând.

Capitolul 9

Anne

Am un sentiment de deja-vu. Una dintre noi e cu sufletul rănit, în timp ce alte patru perechi de ochi o privesc cu empatie. Doar că azi eu sunt cea cu sufletul rănit și nu Sofia sau, ca acum mulți mulți ani, Amber.

Și, în comparație cu aceste cazuri trecute, eu am reușit să îmi stăpânesc lacrimile și să fiu mult mai împăcată cu soarta mea până în acest moment când reușesc să mă văd cu ele la reuniunea noastră lunară.

Aceeași casă în Hamptons, noi cinci, plus în casa de oaspeți încă două gărzi de corp care de aproape o săptămână mă urmăresc oriunde.

Povestea mea a fost dezbătută și răzbătută de câteva ori în aceste zile de când m-am întors. Am primit pe rând vizitele lor, dar au avut loc și o mulțime de videoconferințe printre care se aduceau în discuție cele întâmplate.

Dar, deja povestea asta mă doare mai tare

decât mă așteptam și le-am rugat ca în acest weekend să vorbim și despre altceva decât supărarea mea și faptul că m-am îndrăgostit aproape la prima vedere de bărbatul care era angajat să mă omoare.

Și uite cum stăm toate cinci pe terasa casei noastre, pentru că această reședință este una dintre proprietățile noastre comune și savuram un pahar de vin, privind spre marea de apă care se întinde în fața noastră. În liniște. Prea multă liniște. Ca și când se forțează să nu vorbească, pentru că nu vor să discute decât despre mine. Am discutat diverse subiecte total stupide pentru câteva ore, dar acum, tăcere.

Mă uit la ele și încep să bat ușor nervoasă din degete. Apoi mai iau o gură de vin. Bat iar din degete, dar ele tac. Mă uit peste umăr la elicopterul cu care am venit. Îmi vine să plec înapoi în New York.

— Ok, explodez nervoasă. Ziceți în puii mei ceva, orice, numai terminați cu tăcerea asta care mă face să aud furnicile din gazon!

— Și ce ai vrea să spunem? întreabă Amber nevinovată.

— Nu știu! Dar simt cum vă scârțâie rotițele-n cap și este enervant! Decât să stăm așa, mai

bine plec înapoi în oraș, că măcar acolo nu mă aștept să vorbească nimeni cu mine!

— Tu ai impresia că suntem supărate pe tine? întreabă ea încruntându-se.

— Nu știu dacă e asta sau pur și simplu vreți să vorbiți din nou despre Colin și știți că eu nu mai vreau!

— Deanne, nu suntem supărate pe tine. Doar că toate ne uităm la tine și ne gândim cât de tare suferi. Și ne e greu să nu vorbim despre asta.

— Dar sunt ok!

— Nu ești ok, baby, completează cu calm Cate. Nu ai cum să fii ok așa repede.

— Ba da. În special atunci când știi că nu există altă cale. Te împaci cu ideea și mergi mai departe.

— Aceeași vrăjeală mi-am vândut-o și eu, spune Sofia. Când Nicholas s-a despărțit de mine, mi-a fost mai ușor să accept că m-a rănit și că totul este gata, decât să mă duc după el și să îl confrunt. Și știi foarte bine că și după ce ai venit la mine cu dovezi, tot am fugit de responsabilitate, chiar dacă ceva din mine spera mereu că există o explicație pentru comportamentul lui de rahat.

Zâmbesc la cuvântul folosit de scumpa noastră ducesă. Până acum câteva luni, când l-a cunoscut pe Nicholas, ea nu folosea astfel de cuvinte, nici dacă o ardeai cu ceară.

— Sofia, o ducesă nu folosește niciodată cuvântul „rahat", spun repede, încercând să destind atmosfera cu aceeași replică pe care i-o spunem destul de des când îi mai scapă astfel de cuvinte.

— Să mă pupi în fund. Nici asta nu spune o ducesă și cu toate astea eu o zic, îmi răspunde rânjindu-mi. Eu și Nicholas era să pierdem ce avem acum din cauza orgoliilor noastre stupide. Tu ești sigură că nu există nicio cale să fii cu Colin? Nu poți să negi că amândoi simțiți ceva destul de puternic unul față de celălalt.

Oftez, ușor iritată.

— Am petrecut... cât? Patru zile împreună? Pentru mine a fost deosebit pentru că a fost primul bărbat cu care am avut orgasm. Dar pentru el... nu știu. Poate că a mers mai departe și e pe drumul lui, viața lui. Nu îl văd genul de om care să aibă o viață normală alături de o femeie.

Și exact în clipa în care spun aceste cuvinte, îmi amintesc când mi-a spus că eu l-am făcut să se gândească la o astfel de viață, liniștită și fără

jobul lui periculos. Oare a vorbit serios? Dacă își dorea asta, atunci de ce nu mi-a spus clar că își dorește să vină cu mine? Pentru că mai avea ceva de rezolvat. Apoi a spus să îmi angajez gărzi de corp până când treburile se liniștesc. Dar... lucrurile se liniștesc doar dacă Emanuel Cortiga este mort. Oare...?

Sar repede de pe canapea, sub privirile surprinse ale celor patru și îmi iau de pe o etajeră alăturată laptopul de care nu prea mă desprind. Îl deschid și mă opresc.

— Cum dracu' îl găsesc? șoptesc, dar sunt conștientă că întrebarea îmi e mai mult adresată mie.

Mă uit în gol la ecranul luminat.

Ele tac și când îmi ridic privirea spre ele, se uită ciudat de la una la alta și toate la mine.

— Pe cine? întreabă Cate.

Dar privirea mea se duce spre Tara.

— Ia-ți laptopul. Trebuie să îl găsim pe cel care l-a omorât pe Emanuel Cortiga.

— Emanuel Cortiga e mort?

— Nu. Dar sunt sigură că o să fie.

— De ce ești așa sigură?

— Să spunem că am apucat să îl cunosc un

pic pe cel care cred că o va face... Cred că o să se ducă după el.

— Colin o să se ducă după Cortiga?! sare Amber. El nu e conștient că ăla e un mare mafiot cu o armată de oameni, iar el este singur?

Și inima mea se strânge la gândul ăsta. Dacă Colin chiar are de gând să facă asta, este în mare pericol. Poate de aceea el nu a mai încercat să mă convingă de sentimentele lui? Pentru că știa că am nevoie de timp și în același timp era conștient că nu o să mă mai vadă? De aceea m-a sărutat cu atâta pasiune?

Îmi acopăr fața cu palmele și apoi le strâng în pumni pe care îi strâng cu putere lipindu-i de buzele ce îi duc dorul.

Nu știu cu ce să încep... De unde să îl caut...

Știu doar că vreau zeci de lucruri: vreau să știu că este în viață, vreau să îl ajut să rămână în viață, vreau să îl văd, vreau să îl ating, vreau să fie lângă mine, vreau să rămână lângă mine. Vreau să fiu cu el. Da. Îl vreau în viața mea. Și dacă tot ce a fost între noi a fost adevărat, așa cum a spus și el, atunci vom găsi o soluție și vom fi împreună.

— Cortiga este un psihopat setat să scape

de mine, iar Colin știe că doar dacă îl elimină, eu voi fi în siguranță. Sunt convinsă că are de gând să o facă.

Tara sare în picioare și revine imediat cu laptopul ei. Sofia își scoate telefonul și începe să tasteze, explicând în același timp ce face.

— Nicholas are o mulțime de relații printre oamenii cu care a lucrat în armată și mă gândesc că poate cineva și-a continuat cariera ca hitman sau cunoaște pe cineva care e hitman și putem porni cu un indiciu de pe aici.

Mă lungesc spre ea și o pup zgomotos pe obraz.

— Ești deșteaptă foc, pupa-te-aș de ducesă frumoasă!

— E prima dată când îmi spui corect! exclamă râzând.

— Cum? Că ești deșteaptă? Îți spun mereu, prințeso.

Scoate limba la mine și îi trimit o bezea.

Câteva ore mai târziu, suntem răpuse de oboseală. Este trecut cu mult de 3 dimineața și decidem să punem punct căutărilor până în ziua următoare.

Am încercat să aflăm despre Cortiga mai multe informații și am scos la iveală foarte multe

afaceri necurate. Plănuiesc ca în ziua următoare să trimit tot ce găsesc contactului meu de la FBI.

După ce fetele pleacă la culcare, le spun că vreau să mai stau câteva minute. Eu stau de câteva ore bune și îl caut pe Colin, în timp ce Cortiga se pare că petrece împreună cu cartelul lui, după cum găsesc pe rețelele de socializare ale iubitei lui. Dar Colin... nu e de găsit.

Și cel mai urât gând îmi săgetează inima. Măcar e în viață?

*

Un puternic miros de cafea îmi inundă nările și mă face să încerc să deschid ochii. Cu greu îmi reușește și o văd pe Cate lângă pat și cu o cană mare de cafea în mână.

— Dacă nu îl iei tu de bărbat, îl iau eu.

Nu știu despre ce vorbește, dar mă ridic în capul oaselor și îmi întind ambele mâini după cana de cafea. Mă lasă să iau o gură, apoi îmi ia din nou cana din mâini și mă uit la ea încruntată. Dar este foarte serioasă și ia de pe comodă o tabletă pe care mi-o întinde.

Și pot să citesc titlul mare al articolului pe care mi-l dă să citesc:

„Emanuel Cortiga a petrecut până la moarte!"

Orice val care îmi acoperea ochii somnoroși dispare instant. Absentă, mă întind după cana de cafea pe care ea mi-o întinde, în timp ce eu continuu să citesc articolul destul de mare despre cele întâmplate. Conform martorilor, Cortiga a avut în timpul petrecerii o altercație destul de urâtă cu câțiva dintre oamenii lui apropiați, umilind pe unii dintre aceștia de față cu toată lumea prezentă. Câteva ore mai târziu acesta a fost găsit în biroul lui, cu un glonț în tâmplă, iar dovezile arată că s-ar fi sinucis. Dovada fiind un bilet de adio în care acesta își plânge singurătatea, după ce oamenii de încredere l-au părăsit din cauză că ei nu mai cred în visul lui. Iar visul lui era împrăștiat pe birou prin punguțe cu prafuri albe și pe jos, prin dosare și poze care nu făceau decât să dezvăluie modul de lucru murdar pe care acesta îl punea în practică. „Imperiul Cortiga Dărâmat!" era titlul unui alt articol în care se vorbea în mare măsură despre aceleași mizerii pe care acesta le acoperise în toți acești ani.

Sinucidere? De ce nu cred asta?

Îmi ridic privirea spre Cate, care îmi face cu ochiul.

— Amber pregătește ceva bun de mâncare. Te așteptăm jos.

Îmi ia tableta din mână și îmi lasă cafeaua.

După un duș rapid arunc o rochiță pe mine și cobor în bucătărie unde, spre surprinderea mea plăcută, îl găsesc și pe Nicholas, care o ține în brațe pe Sofia, în timp ce toți așteaptă ca Amber să termine de gătit.

Mă duc să îl pup pe obraz.

— Mă bucur că te-ai decis să treci să ne vezi și pe noi.

— Am venit cu treabă, îmi zice făcându-mi cu ochiul.

— După atâta amar de vreme, zic pe un ton de poveste, ai venit să o convingi pe Cate să îți dea tricoul cu „bombshell"? Te-ai întors la prima ta iubire vestimentară?

Toată lumea începe să râdă, doar eu și el reușim să ne prefacem încă serioși.

— Sunt atât de evident?

— Ți-au strălucit ochii când am pomenit de el.

— Crezi că o să mi-l dea?

— Va trebui să te lupți pentru el.

— Până în pânzele roze, o voi face!

Și cedăm amândoi teatrului nostru și începem să râdem.

— Dacă ar ști cei de la Victoria's Secret cât succes are tricoul ăla la bărbați, și-ar regândi strategia de marketing, zice Cate printre lacrimi.

În același timp, Amber termină de gătit și pune mâncarea pe masă. Nefiind un mic dejun ca-n oricare altă zi, decidem să ieșim pe terasă să mâncăm la aer, unde fiecare vine cu laptop, tabletă, telefon și continuăm treaba de aseară.

Weekend-ul se transformă într-o întreagă misiune de găsire a lui Colin.

Din fericire, Nicholas află de la un fost coleg de-al lui, care și-a reprofilat „meseria" între timp, că cel care a acceptat primul contract pus de Cortiga pe numele meu se numește „Corbul". De aici lucrurile încep să fie tot mai clare și informațiile să apară. Nimeni nu a mai vrut să lucreze cu Cortiga după ce Corbul le-a povestit cum acesta a trimis mercenarii după el și cum informațiile oferite de el erau false în ceea ce mă priveau.

Aflăm tot mai multe despre această lume a lor. Toate discuțiile se poartă într-un loc virtual numit „muzeu" și îmi amintesc că nici Colin nu a vorbit la telefon, ci tasta la laptopul lui. Nu

sunt surprinsă să aflu că cel pe care ei îl numesc „Corbul" este un veteran în domeniu, respectat de către ceilalți și renumit pentru calitățile lui... fatale. Toată lumea și-ar dori ca el să se retragă, pentru că mereu el primește cele mai bine plătite contracte, dar niciodată nu își încalcă codul, pe care de altfel toți încearcă să îl respecte. Nimeni nu acceptă contracte puse pe oameni nevinovați și de aceea toți fac cercetări și verifică informațiile despre țintă.

Dar nimeni nu știe nimic de el acum. Nu a mai luat niciun contract și nimeni nu îmi poate spune dacă el este acum în viață sau nu.

Întoarsă în oraș, lucrez aproape două zile numai la povestea asta. Încerc să găsesc o cale de a lăsa un mesaj în acel spațiu virtual, însă cel care l-a creat a făcut o treabă foarte bună. Din fericire, însă, după aceste două zile de muncă aproape non-stop, reușesc să intru. Nu cred că am țipat vreodată atât de tare de fericire când am văzut că sunt acolo. Dar timpul îmi era limitat și trebuia să îi scriu repede ceea ce voiam să scriu și apoi să ies fără să las vreo urmă. Sper ca într-o zi să primesc un răspuns la întrebarea mea:

„Încă îți mai plac urșii panda?"

Capitolul 10

Colin

Mă jur că viaţa de om pensionat la 35 de ani este a dracu' de plictisitoare. După atâţia ani în care nu am ştiu să fac decât un lucru... acum nu ştiu ce să fac cu timpul meu. Mă trezesc că urmăresc oameni cu privirea prin cafenele sau restaurante şi mă întreb ce ascund sau dacă e vreun contract pe capul lor. Încerc să le interpretez gesturile şi micro-expresiile, dar din nou mă plictisesc şi mă întorc acasă.

Acasă. Acelaşi cuvânt de data asta pentru o casă pe plajă în Miami.

După ce l-am lichidat pe Cortez împreună cu ceilalţi şi i-am înscenat toată povestea cu sinuciderea, asigurându-ne că scoatem la iveală adevărata lui faţă, am decis să mai rămân aici, unde, spre surprinderea mea, acum vremea e mai bună decât arăta prognoza ultima dată când am verificat. Ultima dată când am vrut să vin, dar am plecat să cercetez următoarea ţintă. Pe Anne. Deanne.

Adevăratul motiv pentru care am rămas aici. Pentru că aș fi mult mai aproape de ea. Pentru că mă plimb pe plajă și mă gândesc la ea cum ar fi goală în brațele mele în apa învolburată. Pentru că vreau să fie lângă mine din nou.

Dar mai am răbdare.

Am așteptat o viață întreagă o femeia ca ea. Iar acum că am găsit-o pe cea care m-a făcut să renunț la viața de hitman, sper că într-o zi drumurile noastre să se intersecteze din nou. Și ea să mă accepte cu tot trecutul meu și să avem acea viață liniștită împreună. Așa cum ea m-a făcut să visez.

Off, Anne. Unde ești? Am tot căutat-o pe Google, sperând că apare un articol sau ceva despre ea, care să îmi dea o veste, însă nimic. Nici înainte nu găseai mare lucru despre Deanne Watson, acum chiar nimic nou. Aceleași articole vechi și nicio poză. Mă amuz de fiecare dată că din descriere ai impresia că îți vorbește despre o femeie mult mai bătrână și nici nu îți trece prin cap că de fapt este vorba despre frumoasa mea cu râsul cristalin, care mă face să zâmbesc de fiecare dată când mi-l amintesc.

Scumpa mea Anne... Sunt aproape trei săptămâni de când ne-am despărțit la micul aero-

port. Am plecat cu sufletul mai rănit decât dacă-mi trăgeai cu o armă de vânătoare direct în inimă.

Câteva zile m-am concentrat pe crearea unui plan de a-l elimina pe Cortez, iar în timpul ăsta am încercat să mă detaşez de imaginea ei ce îmi bântuia visele, spunându-mi că eu sunt un asasin plătit să ucid, nu un om cu sentimente. Un hitman nu se ataşează de oameni. E cea mai mare greşeală.

Dar când seara se lăsa şi mintea mea era prea obosită să se mai mintă singură, începeam din nou să mă gândesc la ea, la pielea ei moale, la atingerile ei, gustul dulce dintre picioarele subţiri, gemetele care mă înnebuneau de fiecare dată...

Un zbârnâit ciudat mă trezeşte din reverie. Îmi las berea pe măsuţa de pe mica mansardă ce dă spre întinderea albastră şi încerc să îmi dau seama de unde din casă se aude. Şi îmi dau seama că este telefonul de rezervă, o vechitură ce nu poate fi urmărit niciodată în care am o cartelă al cărui număr îl ştiu doar câteva persoane din... domeniu.

Recunosc numărul imediat. Este informatorul meu, cel cu care ţin legătura cel mai des.

Adică țineam. De când l-am lichidat pe Cortez nu am mai contactat pe nimeni.

Răspund, dar nu spun nimic, până nu vorbește el primul. Vocea lui distorsionată se aude imediat, la fel de nerecunoscut cum o aude și el pe a mea.

— Ce faci, omule? Trăiești?

— Ți-era dor de mine?

— Dintre toți, tu mă plătești cel mai bine.

— Ce s-a întâmplat, X?

— Nu ai mai dat niciun semn de ceva vreme și nu știam dacă mai ești în viață.

— Sunt.

— Te mai întorci?

— Plănuiesc să nu.

— Wow... ăsta e visul multora.

— Să se retragă?

— Să te retragi tu și să le vină și lor contracte mai mari.

— Atunci poți să îi liniștești. Nu am de gând să mă întorc.

— Să înțeleg că nici la „muzeu" nu ai mai fost?

— Nu.

— Aham...

— De ce?

— Ai un mesaj dubios pe acolo. Nu am reușit să aflu cine l-a lăsat.....

Sesizez iritare în vocea lui. Știu că el este unul dintre fondatorii „muzeului", iar faptul că cineva a intrat fără aprobarea lui, e normal să nu îi placă.

— Nu ai mai intrat de atunci, ca să îl prinzi?

— Nope. Am mărit mult mai tare sistemul de protecție de atunci, dar între noi doi fie vorba, cine a trecut prima dată, o să treacă și a doua oară, dacă vrea.

— Stai liniștit că secretul tău este în siguranță.

— Mersi, Corbule. Verifică-ți mesajul și dacă îți dai seama de la cine e, spune-i ca îl vreau în echipa mea.

Închid cu el și pentru prima dată în aceste săptămâni intru de pe laptop în „muzeu". Acolo am un mesaj de la un utilizator necunoscut, iar mesajul îmi face inima să se oprească pentru o clipă, apoi să înceapă să bată ca nebuna, pentru că bănuiește cine este expeditorul.

„Încă îți mai plac urșii panda?"

Dacă îmi plac? Îi iubesc! Îi iubesc la nebunie și îi vreau în viața mea! Pentru că un singur urs panda am cunoscut într-o dimineață, când

se culcase machiată după prima noastră noapte și era convinsă că machiajul i s-a întins pe sub ochi, colorându-i negri ca la un urs panda.

Așa că acest mesaj nu are de la cine să fie decât de la ea. Mi-a recunoscut abilitățile ei de hacker, dar nu m-ar surprinde să fie chiar atât de bună încât să îi reușească și asta. Femeia este un geniu. Și de data asta nu mai am de gând să mai aștept. Trebuie să mă duc după ea.

*

Anne

— Amber, am rezolvat.

— Deanne, ești cea mai tare. Am încremenit când am văzut că nenorociții ăia au postat poză cu Mina.

— Te asigur că nu vor mai posta nimic o perioadă de timp și nici după ce își vor reface de la zero tot, tot nu vor mai putea scrie ceva despre tine sau familia ta.

— Îți mulțumesc, D. Toată chestia asta chiar mi-a pus capac. Nu vor fi nici primii și nici ultimii care o vor implica pe Mina în scandalul ăsta.

O simt din glas că este destul de nervoasă,

dar în primul rând supărată. Scandalul în care este implicat soțul ei, adică fostul ei soț de care a divorțat în secret acum câteva luni bune, începe să o afecteze tot mai mult pe ea ca și imagine, dar în primul rând pe fiica ei de 9 ani.

Scandalul soțului ei atrage tot mai multe site-uri de doi bani care și-ar vinde și pe mama lor pentru câteva vizualizări și au prins o poză cu Mina plecând de la școală și au scris o poveste siropoasă și falsă. Nu contează dacă e ceva adevărat sau nu, Amber nu dorește ca ea și fiica ei să fie atrase în acest scandal. Chiar dacă lumea știe că ea este încă căsătorită cu omul de afaceri, aceștia au continuat să păstreze imaginea de familie unită la greu, la insistențele lui Bobby. Însă răbdarea lui Amber a ajuns la final și vrea să iasă de tot din această poveste.

Toate știm că ea face pregătiri de câteva luni să se mute o perioadă din oraș, împreună cu Mina, dar nu știm când. Este doar o chestiune de timp, chiar dacă nouă nu o să ne fie ușor să o știm în alt oraș, ea ne asigură că nimic nu se va schimba, pentru că avionul personal o va aduce aproape de noi, mai aproape decât o mașină în New York.

După ce închei cu ea, mă ridic leneșă de

pe scaun și mă întorc spre peretele de sticlă care mă desparte de restul lumii. Lumea care se întinde în fața ochilor mei. Pe acolo pe undeva este Colin. Dar oare unde?

A trecut mai bine de o săptămână de când i-am lăsat mesajul acela. Oare nu l-a primit? Oare nu s-a prins că e de la mine? A fost prea subtil? Nu vrea să mă vadă? Îmi pun toate întrebările posibile, dar o singură întrebare evit mai tare decât aceasta și, totuși, îmi lovește gândurile de fiecare dată, aruncându-mi-le în aer: oare el este în viață?

Cu toate intervențiile noastre, în special cele din partea lui Nicholas și ale relațiilor lui, nimeni nu știe ce s-a întâmplat cu el. Și de fiecare dată când mă gândesc la asta, teama mă cuprinde.

Îmi cuprind corpul cu mâinile și întrebări și mai urâte mă bombardează. Dacă el a pățit ceva când s-a dus după nenorocitul ăla? S-a dus acolo să îl elimine pentru că eram în pericol din cauza obsesiei acelui nebun. Dacă din cauza mea el a fost rănit sau... mai rău? Off, Colin... Unde ești? Dă-mi un semn măcar să știu că ești în viață...

Strâng din ochi să îmi opresc lacrimile

care de fiecare dată îmi umezesc ochii când mă gândesc la el şi respir adânc pentru a-mi reveni.

— Domnişoară Watson, aud vocea secretarei în interfon, a venit un colet pentru dumneavoastră pe care trebuie să îl semnaţi personal, se pare.

— Semnează tu.

Chiar nu am chef să văd pe nimeni. Nici măcar pe ea.

— Domnul insistă că trebuie să semnaţi dumneavoastră. Durează câteva secunde.

Oftez... Ce prostie de politică mai are şi firma asta de curierat?!

— Bine. Să intre.

Aprob cu nemulţumire, pentru că starea mea nu e bună deloc. Vreau să stau singură cu gândurile mele negre şi să mă gândesc la o soluţie de a-l găsi. Mă pierd din nou cu privirea spre geam, când aud în spatele meu o voce care îmi opreşte inima.

— Bună, Anne.

Pentru o clipă mi-e frică să mă întorc. Dacă este doar mintea mea care îmi joacă feste pentru că mă gândesc în continuare la el?

Dar îmi fac curaj şi mă întorc. Şi după toată nebunia pe care am trăit-o în ultimele zile

gândindu-mă că el a pățit ceva, nu am decât o reacție:

— Unde dracu' ai umblat până acum?!

De îndată ce cuvintele îmi ies pe gură, valul de lacrimi îmi inundă ochii.

Chipul lui se îndulcește imediat și vine direct spre mine și mă ia în brațe și buzele lui le acoperă pe ale mele, iar eu mă las sărutată cu acea disperare și nevoie pe care și eu o simt.

Limba lui imediat se găsește cu a mea și gem de durerea apăsării buzelor lui care le strivesc pe ale mele, dar asta mă excită și mai tare și mă bucură că face ca totul să fie real. El este real. Brațele puternice mă țin strâns lipită de corpul lui încordat și degetele mele se pierd în părul lui, trăgându-l mai aproape, arătându-i cât de mult i-am dus dorul.

— Dumnezeule, cât mi-ai lipsit... spune printre buzele noastre.

— Să nu mai pleci niciodată de lângă mine! îi spun autoritar.

— Ești sigură?

— Da!

Se depărtează puțin, cât să mă poată privi în ochi.

— Dar trecutul meu?

— Nu mă interesează trecutul tău, Colin. Doar viitorul. Și vreau să îl avem împreună, dacă și tu mă vrei.

— Tu glumești? zice zâmbindu-mi cu căldură și mângâindu-mi obrazul. Aș face orice să petrec restul vieții alături de tine.

— Te iubesc, Colin.

Este prima dată când spun unui bărbat aceste cuvinte și mă simt liberă și fericită că el este cel care se bucură de ele acum.

— Ești primul bărbat căruia îi spun asta, mărturisesc.

— Și tu ești prima femeie pe care o iubesc mai mult decât propria-mi viață, ursulețul meu panda.

Și ne sărutăm din nou, dar cu dragoste și răbdare. Pentru că avem tot timpul din lume.

Când rămânem fără suflare, iar buzele noastre se dezlipesc cât să ne potolim respirațiile, își lipește fruntea de a mea.

— Să înțeleg că ai primit mesajul meu?

— Era să îl ratez. M-am retras din... domeniu și nu am mai avut motiv să accesez platforma. Până când cineva mi-a spus că am un mesaj și atunci mi-am dat seama că e de la tine.

— Te-ai retras...? întreb, dezlipindu-mi fruntea de a lui și privindu-l uimită.

Ridică din umeri ca un copil nevinovat.

— Nu știam dacă o să te mai văd vreodată și am vrut să mă asigur că dacă se va întâmpla vreodată, să fiu cu conștiința împăcată că nu am mai făcut nimic care să te supere. Eram pregătit să trăiesc o viață foarte cuminte până atunci.

— Asta pentru că știai în sinea ta că într-o zi tot ne vom reîntâlni.

— Speram. Dar nu mă așteptam să se întâmple așa curând. Am crezut că ai nevoie de mult mai mult timp să mă ierți.

— Nu aveam ce să iert. Mi-ai salvat viața. Am avut nevoie doar de puțin timp să mă liniștesc după cele întâmplate, dar mai mult mi-a luat să reușesc să las mesajul ăla și mai mult până tu mi-ai răspuns.

Mă sărută.

— Iartă-mă că te-am făcut să aștepți!

— Iartă-mă că te-am lăsat să pleci!

— Oricum trebuia să o fac. Mai aveam un singur job pro bono de încheiat.

— Mi-am dat seama. Și îți mulțumesc pentru...

Îmi oprește cuvintele cu un sărut.

— Nu vreau să mai vorbim despre asta. A trecut. Doar așa te știam în siguranță. Dar a fost ultima dată.

— Și acum? Spune-mi te rog că rămâi cu mine.

— Scumpa mea, nici nu îmi doresc altceva.

Face un pas în spate și zâmbește, arătându-și gropițele care mă înnebunesc și care mi-au lipsit la fel de mult.

— Tocmai de aceea ți-am adus un mic colet pe care trebuia să îl primești personal.

Și observ că pe birou lăsase o cutie nu foarte mare, ambalată destul de bine. O ia și începe să o desfacă.

— E ambalat foarte bine, pentru că nu eram convins dacă te găsesc disponibilă sau dacă vrei să mă primești.

Și din cutia cu multe ambalaje de siguranță, scoate o cutiuță mică, albastră.

Rămân blocată când se lasă în genunchi în fața mea. Îmbrăcat într-un costum albastru, perfect, este la fel de frumos ca în noaptea în care l-am cunoscut.

— Știu că timpul petrecut împreună a fost destul de scurt, dar pentru mine a fost de ajuns

să îmi schimbe viața și să îmi dau seama că tu ești cea care mă completează.

Deschide cutiuța și un inel cu un diamant mare și pătrat, încadrat în multe alte diamante mai mici, care se întind și pe circumferința inelului, îmi taie respirația. Este cel mai superb inel pe care l-am văzut vreodată. Și el, Colin, mi-l oferă mie!

— Vreau să îmi continuu restul vieții alături de tine, iubindu-te, ținându-te în brațe, făcând dragoste cu tine, fiind fericit alături de tine. Deanne Watson, vrei să fii ținta vieții mele pentru așa ceva și să accepți să îmi fii soție?

Mâinile care îmi tremură de emoție îmi acoperă gura căscată și lacrimi de fericire din nou îmi umezesc ochii. Nu pot să răspund imediat, dar încep să aprob din cap, repede și, apoi, reușesc să răspund cu toată convingerea:

— Da! Colin, da! Toată viața alături de tine, e tot ce îmi doresc!

Îmi pune cu vizibile emoții inelul pe deget și se potrivește perfect. Nici nu mă așteptam să fie altfel. Apoi se ridică repede în picioare și mă cuprinde în brațe și mă sărută cu patos. Printre sărutări ne repetăm de zeci de ori cuvinte de iubire.

Capitolul 11

Colin

Niciodată nu am crezut că voi cunoaşte o asemenea fericire. Femeia asta m-a făcut să renasc şi să mă simt ca un om nou, iubit, fericit, dorit. Şi ştiu că trebuie să îi mulţumesc câte zile voi avea pentru că a apărut în viaţa mea. Pentru că m-a agăţat într-un bar şi, în doar câteva minute, am ştiut că ea o să fie sfârşitul meu. Şi a fost sfârşitul meu, ca om plătit să omoare, ca om fără un loc al lui pe care să îl simtă ca acasă, ca om care nu iubea nimic, nici măcar propria persoană.

Acum am tot. Alături de ea, sunt complet.

Nu mă satur să o strâng în braţe şi să o sărut. Sunt în extaz că vrea să îşi petreacă restul vieţii alături de mine şi o strâng la piept pentru că nu vreau să îi mai dau drumul.

Îmi pierd nasul în părul ei moale şi mirosul dulce îmi inundă imediat nările.

— Aici sau plecăm în 10 secunde?

— Unde?

— Sunt cazat la The Plaza.

Chicotește. Simt cum mă întăresc din ce în ce mai tare în pantaloni, la auzul dulce al sunetului care îmi place cel mai mult pe lume. Mârâi în urechea ei, mușcând-o ușor de lobul urechii. Ea își lasă capul într-o parte, lăsându-mă să îmi continuu traseul cu limba pe gâtul ei, urmărind vena care pulsează tot mai puternic.

— Și... îți place hotelul?

Știu că trage de timp, așa că zâmbesc și continuu să o sărut pe gât, în timp ce îi caut sânii pe care îi strâng ușor și încep să îi desfac nasturii de la cămașă. Așa i-aș smulge pe toți, că sunt mulți și enervanți...

— E frumos, șoptesc sărutând-o umed între sânii care încep să mi se dezvăluie.

— Așa mă gândeam și eu...

— Dar cam departe.

— Așa mă gândeam și eu...

Fără să mă dezlipesc de ea, o conduc câțiva pași în spate, până când fundul ei atinge marginea biroului. Îmi lungesc brațul și iau receptorul telefonului fix de pe birou și i-l dau.

— Sună-ți secretara. Să nu ne deranjeze nimeni.

— Am o idee mai bună.

În timp ce continuu să mă joc cu limba peste dantela sutienului alb, o aud vorbind în receptor.

— Amy, anulează-mi toate ședințele, ia-ți liber restul zilei și anunță recepția să nu mai lase pe nimeni să urce.

Femeia de la celălalt capăt aprobă și în clipa asta sper să plece cât mai repede, pentru că vreau să o fac pe viitoarea mea soție să țipe de plăcere cât o țin plămânii.

Doamne, cât o ador! Nu mă satur de pielea ei fină, de mirosul ei, de gustul ei, care mi-a lipsit atât de mult...

Cu coada ochiului mă uit la biroul din spate și îmi dau seama că structura metalică e destul de rezistentă.

O sărut din nou și mâinile mele coboară pe fundul ei rotund desfăcându-i fermoarul fustei și o scap de acest accesoriu vestimentar. Apoi scap și de cămașă și o urc cu fundul pe birou, aruncând pe jos câteva hârtii și pixuri pentru a face loc. O întind pe spate și picioarele ei desfăcute mă invită între ele. Este atât de frumoasă... A rămas în lenjeria intimă de culoarea pielii, numai dantelă subțire și foarte transparentă.

— Nu știu cu ce să încep... zic, admirând-o și mâinile mele îi explorează sânii, abdomenul, picioarele lungi. Ești cea mai frumoasă femeie și ești toată a mea.

— Doar a ta, șoptește și mă privește cu ochi flămânzi.

Flămânzi ca ai mei. Mă las în jos între picioarele ei și îi mângâi cu nasul dantela, suflând ușor.

— Mi-a fost dor de gustul tău, scumpo.

— Doamne, Colin, vocea ta mă face să fierb de dorință...

Cuvintele ei fac minuni în corpul meu și gem ușor când o ling peste dantela deja umezită. Îmi strecor un deget în spatele dantelei și gem din nou când descopăr cât e de udă. Așa că dau într-o parte porțiunea de material și limba mea o gustă din nou, o ling și o sug cu buzele, iar ea își pierde degetele în părul meu trăgându-mă mai aproape. Îmi place când nevoia ei se răsfrânge în aceste mici gesturi care mă împing să o ling și mai cu poftă și să o gust cu și mai multă dorință. Dar materialul textil îmi stă în cale, așa că îl apuc cu ambele mâini și îl rup într-o secundă. Iar ea este acum toată a mea să

o savurez. Și, din nou, buzele mele îi ling labiile, în sus și în jos, de-a lungul despicăturii tot mai umede și cu vârful limbii mă joc apoi cu clitorisul umflat de dorință.

Îi ridic genunchi, rezemând-o cu călcâiele pe umerii mei și acum degetele mele au acces mai ușor la ea. Îi sug moțul umed și o penetrez cu degetul, iar ea își arcuiește spatele gemând de plăcere. Îmi scot degetul și revin în ea cu două pe care le scot și din nou le bag. Și jocul acesta în care o penetrez doar cu degetele tot mai adânc, îmi măresc ritmul și începe să își miște șoldurile în întâmpinarea mea și mă roagă să o ling mai repede, să o pătrund mai repede, iar respirația ei este tot mai agitată și o simt cum tot corpul i se încordează și geme puternic când explodează de plăcere.

Îmi desfac imediat șlițul de la pantaloni și mă ridic brusc, încă dezmierdând-o cu degetele și mă pierd în privirea ei care mă cheamă. Și o pătrund cu membrul meu erect, tare, adânc și am nevoie de câteva secunde să îmi opresc focul care îmi arde corpul.

— Dumnezeule, cât de mult mi-ai lipsit, șoptesc răgușit. Cât de mult am visat că o să te

ling și apoi o să intru în tine tare ca acum și tu o să mă învălui cu umezeala ta caldă. Mă faci să îmi dau drumul doar stând nemișcat în tine, Anne.

— Oh, Colin... Te simt... tot! E atât de bine!

— Știu, scumpo...

Și îmi mișc șoldurile, ieșind din ea de tot ca să o pătrund din nou, la fel de puternic. Ies din nou și, pentru a amâna apogeul, îmi frec capul penisului de labiile ei îmbibate în lichidul dulce. Mă roagă să termin tortura, așa că o pătrund din nou, dar de data asta rămân în ea și încep să măresc ritmul mișcărilor prin care o pătrund tot mai adânc. Îi ridic picioarele până la umerii mei și îi strâng sfârcul cu degetele, îndepărtând dantela de pe sâni.

— Nu am apucat să mă bucur de frumusețile astea două.

— Ai toată viața la dispoziție...

Oh, da. Cuvintele ei minunate îmi răsună în tot corpul, care vrea ca toată viața să îi ofere plăcere, să o pătrundă la fel de dornic și de adânc ca acum. Încep să mă joc cu clitorisul ei, formând cercuri cu degetul mare și ritmul meu e tot mai rapid, tot mai dur și o simt cum începe să aibă respirația tot mai agitată, gemetele ei tot

mai puternice și îmi strigă numele ca un ecou puternic ce răsună în toată încăperea și apoi se strânge în jurul meu atât de tare, iar orgasmul ei este atât de puternic, încât mă face să îmi dau drumul cu un răget puternic scăpat printre buzele care caută o gură de aer. Și când simt că sunt tot eliberat în ea, pic peste corpul ei, acoperindu-i gura cu a mea și sărutând-o cu aceeași pofta cu care nu o să se termine niciodată. E a mea. Femeia mea. Viața mea.

Anne

Este încă în mine, la fel de tare și lung și cu greu reușesc să îmi mișc picioarele cât să îi pot cuprinde talia. Continuă să mă sărute, dar intensitatea se liniștește odată cu bătăile inimilor noastre și îmi gustă încet buza de jos, apoi pe cea de sus. Mă ia în brațe și se așază pe canapeaua din biroul meu, încă ținându-mă în brațe. Sunt aproape goală, singurul accesoriu pe care îl mai am este sutienul care îmi dezgolește un sân, în timp ce el este complet îmbrăcat, doar că pantalonii îi sunt lăsați până la jumătatea coapsei.

— Ai trișat, spun desfăcându-i un nasture de la cămașă. Eu am pierdut toate hainele, tu niciuna. Și am rămas și fără chiloți.

Colțurile gurii lui se ridică încet, rânjind la mine. Și îi simt o mână pe spate.

— Ți-a mai rămas ăsta.

Și, dintr-o mișcare ușoară, îmi desface sutienul pe care mi-l îndepărtează.

— Acum ai pierdut toate hainele.

— Hmm... nu prea mă interesează, atâta timp cât am ăsta.

Și îmi ridic mâna cu degetul pe care inelul minunat strălucește.

— Sunt cea mai fericită femeie din lume.

— Și o să continuu să te fac cea mai fericită, câte zile voi trăi.

Îi cuprind fața frumoasă cu palmele și îl trag mai aproape pentru a-mi dărui buzele într-un nou sărut. La fel de dulce, la fel de pătimaș la fel de erotic. Și el e deja tare, de fapt nici nu cred că a fost altfel de când a fost în mine și îmi schimb poziția cât să îl călăresc. Stă rezemat de spătarul canapelei și încep încet să îi desfac nasturii de la cămașă. Nu știu când a scăpat de sacou, dar mă bucur că am mai puține haine de îndepărtat.

— Nu o să mă satur niciodată de tine, îmi spune când buzele mele îi caută maxilarul și îl simt cum pulsează sub mine.

Îmi mișc șoldurile încet, frecându-mi păsărica de lungimea lui întărită și îi mușc ușor de buza de jos. Degetele i se afundă în șoldurile mele, făcându-mă să mă frec mai tare de el.

— O să mă faci să îmi dau drumul așa, Anne. Lasă-mă să intru în tine.

Cuvintele spuse cu vocea lui profundă sunt hipnotizante și îmi strecor o mână între noi, cuprinzându-l cu degetele și trebuie să mă uit cum intră în mine, cât de e gros, lung, tare. E perfect. Și mă pătrunde încet, iar senzația este la fel de minunată ca de fiecare dată. Îmi dau capul pe spate, închizând ochii și mă pierd în acest moment delicios de senzual.

— Oh, Colin, șoptesc când îl simt tot în mine.

— Da, scumpa mea, te simt cât ești de udă în jurul meu și cât de strâmtă ești.

Îmi mișc șoldurile bucurându-mă de fiecare milimetru al lungimii lui pe care o simt în mine, frecându-se de pereții vaginului meu, trezind din nou cele mai minunate senzații care

îmi fac corpul tot mai fierbinte. Și mișcările șoldurilor mele sunt tot mai dornice de atingerea lui și mâinile lui îmi cuprind sânii, strângându-mi sfârcurile excitate între degete, din ce în ce mai tare, cu cât șoldurile mele se rotesc tot mai rapid, frecându-mă de el tot mai repede. Îl simt tot mai puternic în mine și o mână și-o pune pe șoldul meu imobilizându-l și preia controlul, intrând în mine tot mai repede.

— Atinge-ți sânii, îmi spune și mă conformez imediat, masându-i și frecându-i.

Mâna lui coboară între noi și îmi găsește din nou clitorisul pe care îl încercuiește cu degetul mare, frecându-l, apăsându-l, mai tare și mai repede.

— Strânge-ți sfârcurile între degete, scumpo. Tare. Vreau să te aud..

Și, din nou, mă conformez, ascultătoare și corpul meu e tot mai fierbinte din cauza sfârcurilor pe care mi le strâng cu putere, a mâinii pe care el și-o înfige în șoldul meu, a degetelor care îmi freacă clitorisul tot mai repede, a penisului lung și gros care e tot mai adânc în mine, tot mai repede și corpul meu din nou regăsește acei fiori de care se lasă cuprins și simt cum toate extremitățile îmi iau foc.

— Ah! Colin! Da!!!

— Te simt, scumpo! Da! Anne!

Și se înfige în mine și mai tare, accentuând orgasmul care îmi zguduie corpul și își dă drumul în același timp cu mine, amândoi strigându-ne numele sub forma unor gemete puternice.

Îmi las corpul să cadă peste pieptul lui puternic și pot să îi simt inima lipită de sânul meu cum îi bate cu putere. La fel ca a mea. Mă cuprinde imediat cu brațele și mă mângâie pe spatele gol.

— Te iubesc, șoptesc, căutându-i gura pentru un sărut scurt.

— Și eu te iubesc, Anne! Și mă sărută la rândul lui, însă mult mai pasional.

Când ne desprindem buzele, îl privesc în ochii albaștri în care regăsesc aceeași dragoste.

— Ești singurul care îmi mai spune Anne.

Zâmbește. Gropițele din nou apar. Mor de dragul lor!

— Am o mulțime de motive să o fac. Te deranjează?

— Nu! Deloc! Din partea ta, nici nu știu dacă mi-ar plăcea să îmi spui altfel. Ți-am spus

că familia mea îmi spunea așa, dar acum tu ești familia mea.

— Ăsta e unul dintre motive. La început ăsta era numele pe care îl știam și așa m-am obișnuit. Iar după aceea, cred în sinea mea doream îmi câștig dreptul de a mă asocia cu familia ta care îți spunea Anne.

— Ești unicul care îmi spune așa, unicul bărbat din viața mea, singurul care m-a făcut să am orgasm. Orgasm după orgasm. Și singurul bărbat cu care vreau să îmi petrec restul vieții.

— Te iubesc, viitoare doamnă Deanne Flavin.

— Te iubesc, viitorul meu soț.

Capitolul 12

Anne

Două zile mai târziu ne regăsim toți la casa din Hamptons, pentru o întrevedere de urgență. Fetele sunt extrem de fericite pentru mine și profit de ocazie să le fac cunoștință cu Colin. Dar poveștile despre el și efectul pe care el îl are asupra mea, aducându-mi mereu zâmbet pe buze, a fost de ajuns ca ele să îl primească cu sufletul deschis de parcă se cunoșteau de ani de zile.

Au râs, au glumit și mereu el a fost lângă mine, ținându-mă de mână, jucându-se cu inelul sau, pur și simplu, sărutându-mă pe tâmplă.

Probabil că i-a fost mult mai ușor faptul că Nicholas era și el prezent și din una în alta, au descoperit că au câteva cunoștințe comune. Acum ei s-au retras pe marginea piscinei cu paharele de whisky și trabucurile lor, în timp ce noi, fetele, am rămas tot pe terasă cu deja obișnuitul nostru vin.

— Te adoră, îmi spune Amber. Doar la Sofia și Nicholas am mai văzut o asemenea iubire și nu pot să nu fiu extrem de fericită că două dintre cele mai bune prietene ale mele și-au găsit jumătatea, cum ar spune alții.

— Știți că de când ne-am cunoscut și ne-am cunoscut toate într-o perioadă relativ destul de scurtă, foarte multe lucruri bune ni s-au întâmplat cam în aceeași perioadă, un an, maxim doi. Banii, prima mașină, prima casă... Poate că anul ăsta este anul iubirii.

Cuvintele Sofiei ne fac să o privim uimite, dar și cu speranță.

— Așa că fiți deschise, fetelor, completez și eu, că după cum vedeți, chiar și cel care e angajat să te omoare poate să fie bărbatul vieții voastre.

Începem să râdem de ironia sorții, dar suntem fericite că totul s-a terminat cu bine.

— Apropo, le spun, vând apartamentul. Dacă auziți pe cineva interesat, o sunați pe Amy. Este o investiție foarte bună.

— Să înțeleg că aveți alte planuri? întreabă Tara ridicând din sprâncene.

— O să ne luăm o casă împreună. Se pare

că și el are o afinitate către imobiliare și am decis să ne cumpărăm de data asta o casă tot în centru, dar nu apartament. Am văzut poze cu câteva proprietăți pe care urmează să le vizităm săptămâna viitoare.

— Dar el acum... a rămas fără serviciu, oarecum, nu? E pensionat. S-a gândit ce o să facă să nu o ia razna de plictiseala?

Întrebarea lui Cate e bună. Și Colin a ținut să vorbească cu mine despre subiectul ăsta.

— Se pare că jobul lui a fost unul foarte bine plătit. Cel puțin în cazul lui, pentru că era foarte bun în ceea ce făcea... Iar în toți anii ăștia a investit în diverse afaceri, imobiliare. Acum vrea o perioadă să se mai relaxeze și vrem să plecăm în mai multe vacanțe în următoarele luni. Să ne odihnim înainte de a începe pregătirile pentru nuntă.

— V-ați decis când va avea loc?

— Amber, am să fiu sinceră cu tine. Am decis că discutăm când ajungem pe o plajă liniștită, pentru că zilele astea două am fost prea ocupați să ne-o tragem ca nebunii.

Din nou un val de râsete animă terasa și de data asta cei doi bărbați ni se alătură.

Buzele calde ale lui Colin le găsește imediat pe ale mele, într-un sărut scurt, dar promițător. Se așază lângă mine și îmi sărută degetele de la mâna pe care o cuprinde cu a lui.

Nicholas se așază și el lângă Sofia și este la fel de afectuos.

Chiar suntem norocoase, dar știu că și restul prietenelor noastre vor avea parte de aceeași fericire în scurt timp.

— Eu și Nicholas este posibil să facem niște afaceri împreună, anunță Colin.

— Tot legat de securitate, continuă Nicholas. Colin are o mulțime de sugestii, din experiențele lui anterioare, pentru a corecta o mulțime de greșeli pe care mulți agenți de securitate le fac.

Colin zâmbește, ușor rușinat.

— Se pare că totuși îmi pot folosi abilitățile și în scopuri benefice.

Îl sărut pe maxilar, ajutându-l să se relaxeze, iar el îmi zâmbește.

— Dar până atunci avem o listă de lucruri de rezolvat, zice arătându-și gropițele. Trebuie să găsim o casă, să plecăm în vacanță cât va fi în renovare, să decidem când facem nunta, pregătiri...

Deja începe să se prefacă obosit.

— Sigur nu vrei să fugim în Las Vegas? mă întreabă în glumă.

— Nu! zic cu hotărâre. Ai zis că nu o să te plângi și o să mă ajuți 100%.

— Știu, scumpo, zice încet, cu vocea lui frumoasă, sărutându-mă din nou scurt pe buze. Și o să fie o nuntă minunată.

— Oricum, așa cum ți-am spus, nu o să fie o nuntă mare, deci nu trebuie să își facă nimeni griji. Știu că toți urâți presa și locurile aglomerate. Nu va fi un eveniment monden. O să fie ceva intim. În familie. Adică între noi.

Mă uit la toți care suntem prezenți. Ei sunt oamenii din viața mea. Nu e nevoie de nimeni altcineva.

— Totuși, zice Colin încet pe un ton intrigant, ca și când plănuiește ceva. Ce părere ai dacă facem nunta înainte de plecările noastre prin lume? Pot să mai aștept o lună sau cât e nevoie pentru o vacanță, dar sunt cam nerăbdător să devii soția mea.

Mă înmoi toată și îl sărut din nou.

— Atunci așa facem.

Toată lumea e mai mult decât entuziasmată

și fetele se oferă să mă ajute cu pregătirile și totul să meargă mult mai repede.

O lună mai târziu

— Când ai bani, poți să realizezi o nuntă frumoasă. Când ai foarte mulți bani și cele mai bune 4 prietene, realizezi nunta perfectă în doar o lună de zile.

— În special când cea mai organizată femeie s-a ocupat de tot, îi spun lui Cate, ca și completare la cuvintele ei.

Ea înclină capul mulțumind pentru compliment și îi trimit o bezea pe care o acceptă cu ambele mâini și mimează că o duce la inimă.

Prietenele mele sunt lângă mine la cel mai important moment al vieții mele. Iar lângă mine, bărbatul vieții mele, soțul meu, care îmi șoptește la ureche:

— Ce spui să mai dansăm o melodie și apoi să ne luăm la revedere de la invitați?

— Nerăbdător?

— Scumpo, a fost tortură să nu dorm aseară alături de tine. Urâtă tradiția asta cu noaptea înainte de nuntă să nu se vadă mirii...

Chicotesc. Sunt perfect de acord cu el. Am avut o seară alături de fetele mele cu masaj și șampanie, în timp ce el a băut whisky și a fumat trabucuri cu Nicholas și încă câțiva băieți. Ne-am dat mesaje și am vorbit la telefon, dar nu a fost de-ajuns. Mi-a lipsit gustul lui, atingerea lui.

— Abia aștept să te dezbrac. Îmi place cum ți se văd picioarele lungi când se dă în părți materialul rochiei.

Nunta noastră este așa cum am dorit, una intimă, cu aproape 30 de invitați. De aceea am mers pe o rochie modestă, mai exact o fustă din voal lungă în spate, dar mai scurtă și spartă în față. Cred că mai încântată am fost de pantofii mei albaștri Manolo Blahnik, total atipici pentru o nuntă, dar care m-au făcut să mă simt precum Carrie în „Sex and the City".

— Da, da, ne-am prins... îl aud pe Nicholas. Și eu aș face la fel. Vreți să creăm o diversiune și să dispăreți fără să vă vadă cineva?

Râdem de ideea lui destul de bună, dar...

— Sunt prea puțini invitați să ne pierdem prin mulțime. Hai să facem dansul ăla, cum ai spus și apoi fugim.

— Jumătate de dans, îmi șoptește atingându-mi promițător pulpa dezgolită.

Atingerea lui transmite fiori în tot corpul meu dornic de mai mult.

Apoi își retrage mâna și observ că își ajustează pe sub masă umflătura din pantaloni și bea o gură de apă.

— Hai să dansăm, ca altfel toată lumea o să mă vadă cu *ea* sculată pe ringul de dans.

— Nu mă interesează de ei, dar nu aș vrea să se irosească o asemenea excitație fără ca eu să mă bucur de ea.

Îl iau de mână și împreună mergem pe ring, unde ne mișcăm în ritmul melodiei lente.

Ni se alătură mai multe cupluri și, nu în ultimul rând, părinții mei care și-au întrerupt concediul special să ne fie alături azi. L-au primit cu multă căldură pe Colin ca nou membru al familie, iar el a părut vizibil încântat de reacția lor părintească și s-a bucurat că măcar unul dintre noi își are părinții alături, ținând cont că el i-a pierdut pe ai lui cu mulți ani în urmă.

Pe ringul de dans mă pierd în atmosfera frumoasă, în brațele lui, în mirosul lui. Mă las purtată de melodie și de cuvintele de iubire pe care mi le șoptește. Îmi mângâie spatele și las fiorii să îmi atingă din nou puncte sensibile ale

corpului. Respirația lui caldă îmi atinge obrazul și mirosul lui îmi inundă nările.

— Te vreau, îi șoptesc ridicându-mi capul spre el. Hai să plecăm.

Ochii îi sclipesc și o gropiță îi apare în obraz când colțul gurii lui frumoase se ridică.

Mă ia de mână fără alte cuvinte și împreună facem anunțul că vom pleca. Câteva minute mai târziu, care nouă oricum ni s-au părut ca fiind o veșnicie, ne-am luat la revedere de la toți prietenii prezenți, fiind acompaniați de uralele lor și ne-am urcat în limuzina care ne aștepta în față.

În secunda în care mașina pornește, ne aruncăm unul asupra celuilalt și începem să ne sărutăm cu poftă. Gurile noastre se contopesc perfect, limbile dansează în cel mai erotic mod și mâinile noastre caută pielea celuilalt.

— De ce dracu' am luat hotelul așa departe?

— E la 20 de minute și, sincer, m-am gândit că o să avem nevoie de astea 20 de minute.

— Am cea mai deșteaptă soție, îmi spune, verificând că geamul care ne desparte de șofer e închis.

Continuă să mă sărute pe gât și îmi înclin

capul să fac loc buzelor lui umede să îmi traseze linii fierbinți cu limba și gura lui flămândă.

Mâna mea îi caută umflătura din pantaloni și gem de plăcere când descopăr cât este de excitat. Îl frec ușor, iar el îmi strânge sânul în palmă.

— Colin, te vreau. Acum!

— Și eu, scumpo, dar mi-a fost prea dor de gustul tău.

Își strecoară mâna între picioarele mele printre crăpătura fustei și îmi desfac picioarele pentru a mă descoperii.

— Anne.... geme când degetele lui descoperă cât sunt de udă. Te doresc ca un nebun!

Gura lui o acoperă din nou pe a mea, posesivă, dornică, amețitoare, în timp ce degete se strecoară în spatele dantelei chiloților mei și îmi freacă ușor labiile, apoi degetul lui îmi găsește din nou punctul sensibil al clitorisului și începe să se joace cu el.

— Colin, te rog... Te vreau în mine!

— Știi că putem să îi spunem să se plimbe până când vrem.

— Vreau să ajung mai repede undeva unde pot să mă bucur de tine fără să știu că la nici doi metri de noi e cineva...

— Scumpa mea, șoptește mușcându-mi buza de jos. Suntem amândoi în lumea noastră. Doar tu și eu.

Și din nou sunt sedusă de vocea lui și după ce mă scapă de chiloți, iar el se desface la pantaloni, eliberându-și penisul dornic să intre în mine, mă ajută să mă urc în poala lui și îl primesc adânc. Și gem, în timp ce încep să îl sărut cu toată dragostea mea și să îmi mișc șoldurile primindu-l tot mai adânc, tot mai repede. Se împinge în mine, iar eu continuu să mă frec de el și nu pot să mă satur. Îl iubesc atât de mult, încât inima mea e la un pas să explodeze de fericire. Îl doresc atât de tare, încât corpul meu e la un pas să explodeze datorită senzațiilor calde care încep să îmi construiască orgasmul. Degetele lui se joacă din nou cu clitorisul meu și imediat fiorii îmi cuprind corpul și încep să mă mișc tot mai repede, iar el să se împingă și mai tare în mine.

— Da, te simt, Anne! Simt cum te strângi în jurul meu, scumpo!

Mișcările noastre sincronizate ne duc imediat pe amândoi pe culmile extazului și explodăm de plăcere în același timp.

Îmi cuprinde fața cu degetele lui lungi și mă sărută, lipindu-mi corpul de al lui, făcându-mă să mă simt, ca de fiecare dată, dorită și iubită.

— Te iubesc, soțul meu perfect!

— Te iubesc, soția mea, minunea mea! Sunt cel mai fericit bărbat din lume.

— Și eu cea mai fericită femeie. Tu mă faci așa.

Mă strânge și mai tare la pieptul lui și mă simt în siguranță. Alături de el, mereu mă simt așa.

Continuăm să rămânem nemișcați în îmbrățișarea noastră până când mașina ajunge la hotelul unde suntem cazați până dimineață, când vom pleca în luna de miere, pe care o plănuiam și înainte. Doar că acum i-am dat o semnificație mai deosebită.

Coborâm din mașină, după ce ne aranjăm hainele cât să fim decenți și imediat ce fac un pas, mă ia în brațe.

— Parcă era un obicei și de trecut pragul în brațe?

Chicotesc.

— Pragul casei noastre, care momentan se renovează.

— Atunci am să repet experiența când o să fie gata. Acum am o scuză să te țin lipită de mine și fusta ta să îmi acopere erecția.

Chicotesc din nou. Eram sigură.

— Nu mai râde, zice în timp ce îmi sărută creștetul mustăcind, că mă înnebunește sunetul ăsta dulce și mi-e că blochez liftul până ajungem în cameră.

— Iar tu, nu mai rânji! Pentru că gropițele tale mă fac să sar aici pe tine.

Dar niciunul nu se poate opri. Suntem prea fericiți. Unul lângă celălalt. Perfecți unul pentru celălalt. Singurul bărbat care m-a făcut să mă simt cu adevărat ca o femeie dorită, punând mereu plăcerea mea pe primul loc. Mi-a furat inima din clipa în care l-am văzut în acea seară la bar. Și, din clipa aceea, a avut grijă de ea în fiecare secundă. L-am iubit de atunci și el m-a iubit în aceeași măsură. Ne-am schimbat viețile unul altuia și acum suntem pe un drum comun. Un singur drum. Al nostru. Împreună. Pentru totdeauna.

~ Sfârșit ~